SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCVI. No. 174. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 14, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 14-го ВЕРЕСНЯ 1989 Ч. 174. РІК XCVI.

У ЧЕНСТОХОВІ ВІДБУДЕТЬСЯ ХІРОТОНІЯ НОВОГО УКРАЇНСЬКОГО ВЛАДИКИ

Рим. — Перша за 43 роки архиєрейська хіротонія українського католицького владики в країні совєтського бльоку відбудеться в суботу, 16-го вересня ц.р., о год. 10-ій в Ченстохові, Польща. Цього дня о. митрат Іван Мартиняк буде висвячений на Єпископа-помічника примаса Польщі Юзефа Ґлемпа для приблизно 500,000 українців-католиків, які тепер живуть в Польщі. Врочистості хіротонії в присутності Кардинала Ґлемпа здійснить Патріярх Української Католицької Церкви кардинал Мирослав Іван Любачівський.

Хіротонія та само призначення єпископа-помічника для українців-католиків у Польщі має велике значіння для Української Католицької Церкви з уваги на те, що саме ця Церква є найбільшою релігійною установою, яка є заборонена в Совєтському Союзі, де ще сьогодні єпископи, священики та вірні є переслідувані, арештовані та суджені.

Щоб ще сильніше підкрес лити єдність і солідарність українців-католиків у Польщі з українцями-католиками в Україні присутнім на хіротонії о. митрата І. Мартиняка в Ченстохові буде Єпископ Української Католицької Церкви в Україні Софрон Дмитерко з Івано-Франківського. Хіротонію о. митрата І. Мартиняка заплянувано відбути у катедрі Пречистої Діви Марії з Ченстохови. На урочистостях хіротонії сподіваються присутності сотні тисяч вірних. „Хіротонія о. митрата І. Мартиняка буде великою подією для всіх українців-католиків" заявив Патріярх Любачівський, додаючи, що „прояви Католицької Церкви в Східній Европі посилюють наші сподівання, що ця нова відкритість стане реальністю й для українців-католиків в Україні".

Н. Іванів очолила УЗХ

Лігайтон, Па. (ПР). — Під знаком 175-річчя народження Тараса Шевченка й Року Української Мови, Український Золотий Хрест відбув свій 32-ий З'їзд на Оселі ім. Ольжича в днях 2-4-го вересня ц.р. З'їздом проводила Президія в складі: Павлина Різник, голова, Анна Кузик і Володимра Кавка, заступниці, Марія Гром'як, секретарка.

Звіти голови, членів Головної управи й делегатів відділів вказали скільки праці вложено в суспільно-громадську ділянку та на допомогу українцям в Бразилії, Польщі, Арґентині та політв'язням в Україні. Минулий рік був одним з найбільш зворушливих років в житті організації, коли член ки мали нагоду зустрічати правозахисників Оксану Мешко, Петра Рубана, Степанію Січко, Стапанію Гнатенко, та родину Андрія Сверстюка. Комітет Оборони і Допомоги при УЗХ їм допомагав, але це перший раз, що мали можність їх вітати на вільній американській землі, з ними розмовляти й почути з їх уст слова подяки за допомогу.

Перший день нарад закінчився відзначенням 175-их народин Т. Шевченка. Цікаве слово про Шевченка виголосила А. Кузик, опісля був монтаж-деклямація Уляни Процюк і Ольги Білинської, а ціла програма була переплітана уривками концерту зі Львова. Програмою вела Наталія Іванів.

У з'їзді брало участь і молодше покоління, вихова не в таборах УЗХ, яке висловлювало бажання поширити виховну ділянку організації і присвячувати більше уваги таборам УЗХ, які діють вже 30 років.

З'їзд вітала д-р Марія Квітковська, голова СФУЖО, яка інформувала про хід праці СФУЖО й закликала, щоб популяризувати її діяльність та здобувати прихильників і добродіїв. Вона дала признання УЗХ за його вклад праці на всіх секторах допомогових акцій та за активність у чужинецькому світі й громаді. Також вітав з'їзд голова ОДВУ д-р Михайло Пап, який недавно повернувся з Карпатської України й висловився, що вся праця повинна бути звернена лицем до України. Відчитано ряд письмових привітів.

По вичерпанні програми і схваленні резолюцій вибрано нову Головну управу, яку очолила Наталія Іванів, містоголови: П. Різник, М. Гром'як, Наталія Пазуняк, секретарі: Анна Стародуб і Маруся Попович, касир: Оресида Вітковська, також вибрано ряд референток.

В неділю, 3-го вересня, учасники з'їзду УЗХ взяли участь у святковому обіді для відзначення 50-ліття Карпатської України й 60-ліття Організації Державного Відродження України.

„Літературна Україна" відзначає пам'ять Г. Коваленко-Плужник

Г. Коваленко-Плужник і О. Радиш.

Київ. — У четвер, 24-го серпня ц.р., в газеті „Літературна Україна" опубліковано статтю Миколи Жулинського, присвячену пам'яті дружини українського письменника Євгена Плужника, який помер на Соловках 1936 року, Галині Коваленко-Плужник.

Галина Плужник жила в Ню Йорку і М. Жулинський під час недавньої подорожі по Америці й Канаді відві - дав її й розповідає про свої враження з цієї зустрічі. В газеті поміщено також фотографію Галини Плужник і Оксани Радиш, — доньки історика й архівіста Володимира Міяковського. Незабутнє враження на М. Жулинського справило те, як тішилась Галина Плужник з того, що в Україні нарешті опублікували збірку поезій Є. Плужника і в Києві відбувся вечір, присвячений 90-річчю з дня народження поета. Вечір відбувся в грудні 1988 року і над ліжком Г. Плужник було приколоте запрошення на цей вечір, прислане їй кимось з України.

„Галина Автономівна тулила до грудей збірник поезій Євгена Плужника, виданий „Радянським письменником" до ювілею, розглядала фотографії Євгена, його колег по перу, дивувалася і раділа, — пише М. Жулинський. — І згадувала про Євгена, про Женєчку, про перше знайомство з невідомим ще тоді поетом, про видання першої його книжки поезій, про підтрим ку вже хворого Євгена Максимом Рильським, Миколою Зеровим... Не раз на очі набігали сльози, але вона знову брала себе в руки, згадувала, читала вірші Плужника і просила не каза ти сестрам, що вона вже не підводиться з ліжка... 'Коли я була молодшою, часто виступала з лекціями про творчість Євгена Плужника, зі спогадами... Я ж мала добру школу — вчилася на артистку. Але, як бачите, все зруйновано. Після ареш ту Женєчки я вже по-справжньому не жила'. І розповіла про те, як добивалася побачень, як молила, щоб не засилали на Північ — хворий на легені поет не зможе витримати, він помре, просила, щоб дозволили їй вирушити на заслання з чоловіком. Прокурор 'втішив' — сказав, що епоха декабристів закінчилася, жінки за своїми чоловіками не поїдуть уже ніколи.

Переповісти біди й поневіряння Галини Коваленко неможливо. Але треба. Бо ми так мало розповідаємо про страдницькі долі дружин репресованих літераторів, єдиною втіхою (і чи це є втіхою?) для яких було те, що вони пережили своїх суджених на довгі-довгі роки. Але якою жорстокою була їхня доля! Тюрми, заслання, сльози і спогади, діти-сироти,а то і неможливість мати дітей, нерідко чужина, ностальгія і могила на нерідній землі.

І хочеться вірити, що не мав рації поет, коли писав:

Для вас, історики
майбутні,
Наш біль — рядки
холодних слів!

Біль дружини поета Гали ни Коваленко повинен дістатися до наших сердець, бо це біль нашої культури, нашої історії".

Так закінчує свою розповідь М. Жулинський про довге страдницьке життя дружини українського поета Євгена Плужника, яка на 90-му році життя померла в Ню Йорку 2-го серпня ц.р. І з відходом у вічність св. п. Галини Коваленко згас останній вогник живої пам'яти про трагічний грудень 1934 року, коли глухої ночі заарештували хворого на сухоти Євгена Плужника.

ВУГЛЕКОПИ КУЗБАСУ СТВОРИЛИ НЕЗАЛЕЖНУ ПРОФСПІЛКУ

Москва. — Пресове агентство „Інтерфакс", створене спільними зусиллями СССР, Франції та Італії, повідомило, що в Кузнецькому вугільному басейні (Кузбас) створена незалежна профспілка, яку організатори назвали Соцпроф. У зв'язку з цим „Інтерфакс" взяв інтерв'ю у Льва Воловика — одного з керівників нової вільної профспілки.

За словами Л. Воловика, Соцпроф буде більше нагадувати британські профспіл ки, ніж польську „Солідарність". При цьому він додав: „Є підстави вважати, що наша профспілка стане масовою організацією".

Незалежна профспілка створена з тієї причини, що вуглекопи Кузбасу, які недавно страйкували, не довіряють державній профспілці вуглекопів. Як заявив недавно газеті „Московскіє Новості" Теймураз Авіліяні, голова страйкового комітету вуглекопів Кемерово, „ВЦРПС (Всесоюзна центральна рада професійних спілок) — орган совєтської влади... Ми, шахтарі, вважаємо її ще одним вищим органом влади, який дає нам накази".

Британський тижневик „Обзервер" повідомляє про заяву, зроблену недавно Степаном Шалаєвим, головою ВЦРПС, який змушений був визнати, що недавні страйки вуглекопів виявили „недовір'я страйкуючих в соціяльно - політичній структурі, включаючи професійні спілки".

„Обзервер" наводить також висловлювання Василя Романова, профспілкового керівника в Кемеровській області: „В деяких галузях профспілкам загрожує повна втрата престижу в очах робітників".

Першою акцією створеної вільної профспілки стане боротьба проти законопроєкту про регулювання конфліктів між робітниками і адміністрацією підприємств. Законопроєкт обмежує права робітників на страйки. Верховна Рада приступить до розгляду цього законопроєкту, коли 25-го вересня відновить свою працю.

В СССР шукають Г. Басмаджана

Москва. — Особлива група слідчих КҐБ та Міністерства внутрішніх справ СССР продовжує розслідування „справи Басмаджана".

Як повідомлялося в „Свободі" з 22-го серпня ц.р., французький мільйонер вірменського походження, що перебував у Москві з 10-денною візитою, зник у столиці СССР наприкінці липня ц.р. Про розшуки ого оголошено по совєтському радіо і телевізії після того, як цей французький громадянин не з'явився на летовище 31-го липня, коли він мав відлетіти до Парижу.

Гаріг Басмаджан — колекціонер живопису і власник мистецької галерії в Парижі. Однак в СССР він мав різні зв'язки в Москві, Ленінграді та у Вірменії. Висловлювались припущення, що його викрали з метою одержання викупу. Не виключається і версія, що зникнення Басмаджана не пов'язана з насильством. Його сестра приїхала в СССР, щоб якось сприяти розшукам. Оскільки Басмаджан зник у Совєтському Союзі, то слідчі вважають, що нема потреби звертатися за допомогою до іноземних колеґ.

Слідчі висловили припущення, що скоро ця історія може закінчитися зовсім не трагічно. Про свої успіхи в розшуках органи не повідомляють, мотивуючи це тим, що зловмисники можуть змінити пляни. Єдине, що було оголошено офіційно, це те, що ні в одному з зареєстрованих нещасних випадків серед жертв Басмаджана не знайшли.

СЕЙМ ОДНОГОЛОСНО СХВАЛИВ СКЛАД УРЯДУ ПОЛЬЩІ

Варшава, Польща. — Після гарячого заклику прем'єр-міністра Польщі дійсно змінити всі аспекти життя країни, сейм схвалив склад першого за останні 40 років некомуністичного кабінету, проголосувавши за нього 402 голосами при 13, що утрималися.

Коли були проголошені прізвища нових міністрів, справжню овацію члени сейму влаштували міністрові праці Яцекові Куроню, активістові „Солідарности", який провів дев'ять років у в'язниці за участь в опозиційному русі.

„Здійснилася моя давня мрія", — сказав прем'єр Тадеуш Мазовєцький, залишаючи сейм після закінчення голосування.

„Вперше за півстоліття у Польщі появився уряд, що його мільйони людей можуть вважати своїм", — заявив лідер „Солідарности" Лєх Валенса.

Речник міністерства закордонних справ СССР Ґеннадій Ґерасімов прокоментував обрання нового кабінету міністрів Польщі таким чином: „Ми готові співпрацювати з цим урядом і розвивати наші відносини з Польщею".

Виступаючи з промовою перед голосуванням у сеймі, Т. Мазовєцький підкреслив, що економічна кри за в країні веде до зубожіння населення і закликав до негайних дій щодо зменшення інфляції, в тому числі до проведення податкової реформи, яка зробить польський злотий конвертованою валютою, придатною до обігу на західніх ринках і до створення фондової біржі.

Мазовєцький також наголосив, що уряд поставить сили безпеки і органи правосуддя під контролю суспільства. Крім того він закликав до ліквідації політичних та ідеологічних бар'єрів на шляху покращання обслуги населення, до надання університетам повної автономії і до боротьби з катастрофічним забрудненням довкілля.

У кінці свого виступу Мазовєцький попросив зробити невелику перерву, під час якої лікарі перевірили його серце і кров'яний тиск. Коли за 45 хвилин прем'єр-міністер повернувся, він сказав: „Дуже жаль, але це наслідок надто напруженої праці, яку мені довелося провадити протягом останніх тижнів. Мій стан близький до того, що переживає тепер польська економіка, але я це переборов і маю надію, що економіка Польщі зуміє зробити те ж саме".

ВІДКРИТТЯ СЕЗОНУ В УОКЦ

Філядельфія. — У суботу, 23-го вересня ц. р., о год. 6.30 вечора відбудеться традиційне відкриття сезону Укрінського освітньо-культурного центру та його 10-літнього існування. В програмі передбачується виставку картин мистця Юліяна Колесара, виставку відкриє архітект Зенон Мазуркевич, виступить також співачка легкого жанру Таня Демчук при музичному супроводі концертової піяністки Роксоляни Гарасимович. З народними танцями виступлять Карла Крей і Михайло Крочак члени філядельфійського балету та ансамблю „Волошки". Вечором вестиме Данило Максимюк, а після програми — гостина зі шампанським. За докладними інформаціями слід телефонувати на число (215) 663-1166.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКО-АВСТРІЙСЬКИЙ космічний політ призначено на кінець 1991 — початок 1992 року. Австрійські кандидати на космонавтів — це п'ять чоловіків і дві жінки. В середині вересня вони прибудуть до Мосвки для тренування.

ВИКОНУЮЧИЙ ОБОВ'ЯЗКИ президента Південної Африки Ф.В. де Клєрк заявив, що його національна партія виграла вибори помимо того, що це наступило після важкої політичної боротьби. Він також заповів, що ця перемога дає його партії „зелене світло" на зміни в расовому поділі, який досі існує на цьому терені.

ГОЛОВА ПАЛЕСТИНСЬКОЇ Визвольної Організації Ясір Арафат заявив, що відправляється в Ню Йорк, щоб виступити з промовою на Генеральній Асамблеї ООН. В опублікованому інтерв'ю Я. Арафат сказав, що має намір прибути в Ню Йорк разом з лідерами дев'яти неприєднаних країн. Торік ЗСА відмовили лідерові ПВО видати в'їзну візу, змусивши ООН перенести свою сесію в Женеву, щоб вислухати Арафата. Покищо Арафат не просив видати йому візу. „Я збираюся в Ню Йорк, щоб обговорити проблему скликання міжнародної конференції у справі Близького Сходу", — заявив Арафат, підкресливши, що він впевнений в позитивному вирішенні справи про видачу йому американської в'їзної візи.

В ПІВДЕННІЙ АФРИЦІ ПОЛІЦІЯ перестала уживати з днем 11-го вересня ц.р. батогів в часі різних демонстрацій. Доручення перестати прийшло від діючого президента Преторії Ф. де Клєрка як дальший крок для поправи відносин поміж населенням і урядом.

В ЯПОНІЇ ВПЕРШЕ ДЕПОРТУЮТЬ 600 китайців, які приїхали туди на лодках, подаючи себе за втікачів з В'єтнаму. На підставі нового рішення японського уряду в майбутньому будуть відсилати усіх тих втікачів до Китаю, які стараються жити в Японії з економічних причин, а не політичних. Приплив втікачів на терен Японії створює там велику проблему. Вже приміщено від 1985 року 10,000 політичних втікачів із Індокитаю, а 6,200 з інших східніх країн.

В БЕЙРУТІ РОЗГОРІЛАСЯ НОВА боротьба на вулицях міста, наслідком якої згинуло 11 осіб, а 30 важко поранено. Рівночасно в столиці Сирії, Дамаску, розпочалися нові переговори про перемир'я, на яких є присутні провідники двох різних військових груп із Бейруту. Від часу нової хвилі боротьба в столиці Ливану значить від березня згинуло вже 821 особи.

В РУМУНІЇ ВТОПИЛОСЯ в Дунаї 150 осіб, що були в неділю, 10-го вересня ц.р., на прогулянці на кораблі, який зударився із болгарським вантажним кораблем. Більшість з туристів на румунській прогулянці — це чужинці, що приїхали до Румунії на вакації. Згідно з румунською пресою, румунський корабель потонув серед мряки.

В АМЕРИЦІ

ТРИ НАЙБІЛЬШІ ПРОДУЦЕНТИ автомашин в ЗСА правдоподібно долучаться до провідних оливних фірм у розгляді можливостей вживання переформульованої бензини замість метанолю, або інших палив, які були б відповідними до нових вимог очищування повітря, запропонованих Урядом президента Джорджа Буша. у пропозиціях Уряду, представлених Конгресові в червні ц.р., говориться про те, щоби автомобільна індустрія вже в половині 1990-их років продукувала майже мільйон авт річно, які вживали б „замінне паливо". Автомобільна індустрія припускає, що офіційні чинники Агенції окорони довкілля та деякі чиновники південної Каліфорнії схиляються до вживання метанолю, до якого має свої застереження автомобільна індустрія в загальному.

ГОЛОВА ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ Роналд Бровн заявив, що демократи неправильно зареаґували на запропонований минулого тижня плян президента Джорджа Буша для поборювання наркоманства в ЗСА, коли дали перевагу закликам про піднесення податків. Така публічна заява Р. Бровна тільки сім місяців після того, як він став голвою Демократичної партії, викликала деякі контроверсії внутрі самих демократів, де навіть його речниця признала, що на такий виступ не дозволяв собі жодний з його попередників. Він сказав, що демократи скритикували плян, як „замало аґресивний, де більше слів, як боротьби", але коли хтонебудь з демократів виступить з пропозицією піднесення податків, щоби повести справжню боротьбу з наркоманством, то кожний американський громадянин зітхне і скаже „знову демократи підносять податки".

АМЕРИКАНСЬКІ ТА КОЛЮМБІЙСЬКІ чиновники заявляють, що прислана Америкою допомога є для них великим розчаруванням, бо жодні із до тепер присланих обладнань не є їм потрібні у боротьбі з маґнатами наркотиків. Дотеперішня допомога може служити, тільки як символічна підтримка ЗСА для Колюмбії у поборюванні продукції і продажу наркотиків. Поліційні чинники в Колюмбії твердять, що їхнім найбільшим розчаруванням є те, що вони й досі не отримали потрібного їм електронічного облаштування для їхніх розвідчих бюр, яке на їхню думку є для них найбільше важливим, коли йдеться про поборювання цього лиха на їхній території.

У ПОНЕДІЛОК, 11-ГО ВЕРЕСНЯ ц.р., президент Джордж Буш звернувся до Конґресу ЗСА, щоби піднесли квоту втікачів, які б могли прибути до ЗСА в наступному році. Його пропозиція допустити до ЗСА 125,000 іміґрантів замість пропонованих попередньо 84,000, унеможливить багатьом приїзд, бо для них не буде грошей тому, що бюджет зроблено базуючись на цифрі 84,000. Знавці іміґраційних справ трохи дивуються Президентові, що вийшов з такою пропозицією якраз в час, коли число втікачів у світі зросло до 14 міл. і коли більшість країн старається обмежити число іміґрантів.

ГОЛОВА ФЕДЕРАЛЬНОЇ адміністрації летунства Джеймс Бюсі звернувся до Уряду, щоби піднести бюджет його аґенції, бо їй потрібно закупити значно більше нового облаштування для кращої контролі повітряного руху. Аналітики твердять, що такий заклик зі сторони одної з урядових аґенцій може викликати непотрібну політичну бортоьбу, бо більшість державних аґенцій мусять свої бюджети зменшувати. Все ж таки Дж. Бюсі уважає, що його вимоги є оправданими, бо нехтування потреби найкращого устаткування для контролі повітряного руху може в майбутньому привести до людських жертв.

Концерт ностальгії і досягнень

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. Кузьмович). — До редакції „Свободи" зайшов наш відомий співак і бандурист Володимир Луців, що саме приїхав з Лондону, щоб взяти учась як конференсьє у великому концерті в неділю, 17-го вересня ц.р., в Ейвері Фішер Голл, для вшанування 95-річчя Українського Народного Союзу і 40-річчя хору „Думка". Він подає нам інформації про програму концерту та свої думки на тему того особливого подвійного ювілею.

В. Луців

В. Луців підкреслює, що приїхав виконати своє почесне завдання зі серцем і пошаною для обох цих організацій, з якими він вже від довгих років пов'язаний на культурному відтинку, зокрема з хором „Думкою" (з яким він перевів два великі турне по Европі).

На думку В. Луцева, хор „Думка" має усі причини відзначити своєю 40-річчя, бо впродовж цих сорока років користала із нього не лише громада Ню Йорку, але й діяспори, та немає здається багато українських хорів, що могли б похвалитися такою довгою безперебійною працею на культурному відтинку. І це повинна зрозуміти українська громада та відповідно цю подію відзначити.

Програма ювілейного концерту вміщає у собі також перегляд досягнень, і ряд солістів, що беруть участь, це також співаки пов'язані з хором довгими роками. В програмі віддано частину для цих роковин, що їх святкують в тому році, усі без вийнятку, українці, а це 175-річчю з дня народження Тараса Шевченка. Тому хор співатиме частину кантати Кирила Стеценка „Шевченкові", „Хустину", Лева Ревуцького, а у сольових точках почуємо „Огні горять" і „За думою дума". З носталгічних мотивів підготовано в'язанку творів з колишнього репертуару „Думки" у фортепіяновій обрібці Михайла Лева у виконанні піяністки Татяни Поташко. Також публіка почує цікавий дует з опери „Анна Ярославна" Антона Рудницького Марти Кокольської-Мусійчук і Ігоря Даріяна, народні та гуцульські пісні зі заспівами солістів, відому пісню Майбороди „Виростеш ти сину" до слів В. Симоненка, „Люблю я тебе, Україно" Марка Костецького і в'язанку народних пісень у виконанні вокального ансамблю „Думки".

Концерт розпічнеться привітальним танком танцювальної групи „Сизокрилі" під проводом хореографа Роми Приймн-Богачевської, яка належить до цих мистецьких сил, що від по-

(Закінчення на ст. 7-ій)

ПРОФ. Я.РУДНИЦЬКИЙ НА КОНҐРЕСІ

Оттава (ОУПС). — В половині жовтня ц.р. відбудеться в університеті Бопутатсвани в Мабото, Південна Африка, міжнародний конґрес назвознавства, присвячений африканській топонімії. Як почесного члена Міжнародного комітету назвознавства в Лювені, Бельґія, і спеціяліста від слов'янської ономастики, запрошено на цей конґерс проф. Ярослава Рудницького з Канади. Він зголосив доповідь про кирилично-українську транслітерацію африканських топонімів країн на південь від Сагари, яку прийнято в програму конґресу.

З'ЇЗД БАЙРОЙТСЬКИХ ГІМНАЗИСТІВ

Кергонксон, Н.Й. — У суботу і неділю, 16-17-го вересня ц.р., на Союзівці, оселі Українського Народного Союзу, відбудеться великий з'їзд колишніх випускників і учнів Байройтської гімназії. За точнішими інформаціями треба телефонувати на число: (609) 784-2378 або (201) 287-0635, а приміщення замовляти пря мо на Союзівці, телефонуючи на число: (914) 626-5641.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00; 3 months — $12.00 UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money-order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to

Svoboda 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City N.J. 07303

Коаліція з комуністами

У 1936-му році склався у Франції перший в історії уряд із соціялістичним прем'єром. Голова Соціял-демократичної партії Леон Блюм порозумівся із сильною тоді Комуністичною партією, вони створили більшість у парляменті, змайоризувавши партію деґолістів. Блюм зформував коаліційний уряд з комуністами, який протривав усього округло 2 роки. Це був тільки у Франції такий експеримент співпраці з комуністами, — після Другої світової війни у Франції вернулись до влади французькі націоналісти з-під стягу Шарля де Ґолля та в Італії, де була сильна Комуністична партія, довгі роки володіла Християнсько-демократична партія. Коли на наших очах провалився в Західній Европі еврокомунізм і колись сильна Комуністична партія перестала бути потенціяльним партнером до парляментарно-урядових коаліцій, така міжпартійна коаліція стала можливою тільки у комуністичних країнах, де передове місце в державі виборола собі демократична опозиція. Такою першою країною стала Польща і в минулому тижні, після однотижневих переговорів, новий прем'єр Тадеуш Мазовецький, муж довір'я „Солідарности" проголосив склад свого уряду. Спершу говорилося, що комуністи матимуть у тому уряді тільки два міністерства. Коли вони домагалися більше — то Лех Валенса погрожував, що „як вимагатимуть забагато — то не дістануть нічого". Але видно приявність у польських лісах все ще совєтської армії і перебування польського війська та поліції під контролею Компартії — переконало лідерів демократичної опозиції, що треба піти на поступки. Таким чином на всіх 22-ох членів польського уряду „Солідарність" має 9 міністрів, комуністи 4 і решту 7 припали Селянській і Демократичній партії. Комуністи дістали ресорти військових і внутрішніх справ — генерали Фльоріян Савицький і Чеслав Кіщак, — як також ресорти закордонної торгівлі і транспорту. Перемога демократичної опозиції у тому, що в її руках опинились міністерства закордонних справ, фінансів, преси й пропаґанди, найголовніші для економіки і культури країни.

Як та кумедна коаліція діятиме у практиці та з якими реальними вислідами — треба підождати. Польські коментатори здебільша оптимісти. Вони прикладають велику вагу до преси, радіовисильні й телевізії, які відібрано з рук комуністів і які мають змінити панівну у Польщі атмосферу пригнічення, песимізму, апатії а то й розпачу. Лех Валенса і Тадеуш Мазовецький виявилися розумними людьми, які знають, що закордонною політикою чи фінансами мусять керувати високоосвічені фахівці — ними стали професори університетів.

Прізвища окремих членів того першого уряду Польщі незалежного від диктату Москви — байдужі, дармащо від людей, від їх формату, знання і хисту залежить успіх діла. Найцікавіша проблема, як узагалі у 1989 році може постати і діяти коаліція демократів з комуністами. Здається, що одинокою сяк-так логічною відповіддю може бути ствердження, що така коаліційна комбінація можлива тільки у тих народів, що їх комуністи є також патріотами своєї країни. На цьому місці вже не раз стверджувано, що генерал Войцєх Ярузельський, якого підозрівали у запроданстві Москви, виявився більшим поляком як комуністом. Можливо, що він опортуніст, — можливо, що слухав Москву так довго, поки не переконався, що демократичний спротив, очолюваний „Солідарністю", занадто глибоко вріс у всі верстви народу, щоби можна було його силою здусити і що тільки тоді пішов на переговори і копроміс з опозицією. Але зробив це без уваги на спонуки. Головною спонукою було таки бажання добра його батьківщині і свідомість, що ця батьківщина така сама його, як Ярузельського, Кіщака і Савицького як і Валенси, Мазовецького і Куроня. Подібна ситуація є у балтійських країнах. В Україні — як довго в проводі Компартії є такі як, В. Щербицький — концепція демократично-комуністичної коаліції виключена.

Визвольні рухи в СССР стали постійною темою міжнародної преси. Ось так, квартальник „Форен Афферс" за „Осінь 1989" приніс обширну статтю п. з. „Національні проблеми Ґорбачова". Авторка — Ґейл Лепідус, професор політичних наук у Каліфорнійському університеті, твердить, що в СССР є два напрямки: одні за перетворення імперії на конфедерацію держав, другі на перетворення її на зразок ЗСА, „де всі є щасливі". Грубо помиляється. Одні у державно-партійній верхівці СССР є за признання складовим Республікам куцої культурної й економічної свободи, другі проти будь-яких поступок. Одні і другі є за збереження „єдіної неділімої". І тому будуть там довгі й болючі перипетії, в яких перебудова і Ґорбачов можуть провалитися з кривавими епізодами та остаточним провалом імперії. Колись...

Василь Сокіл

МАЙМО СПІЛЬНУ МОВУ!

Історичні обставини не дали можливости українському народові творити своє життя в усій різноманітності на єдиній території. Поділ на східні та на західні землі спричинив значні відміни не лише в побуті, але, щоважливіше, в духовому розвитку людей. В цьому відношенні відігравали ролю релігійні відмінності (католики і православні), а ще більше значення — впливи сусідів (поляків і росіян). В наслідок цього — і в мові виникли різниці.

Не така вже й велика відмінність, проте в цьому питанні й досі виникають дискусії, чия мова краща. Дехто навіть зважується твердити, що українець на західніх землях — то є справжній українець, а східняки — то суцільні перевертні. Так що не раз нам бракує спільної мови...

Загальновідомо, — мова кожної у світі нації формується у зонах найбільшого поселення. Таким осередком стала Наддніпрянська Україна, де з часів Київської Руси творилася культура українського народу (перші пам'ятки літератури, образотворчого мистецтва, архітектури, музики). Писемна мова визначного поступу сягнула в XVII-XVIII сторіччях (твори Ф. Прокоповича, М. Довгалевського, Г. Кониського, численні і різдвяні, великодні, бурлескні вірші та сатиричні твори невідомих авторів). Ця мова тоді вже відрізнялася від староукраїнської книжної мови, все ширше і глибше формуючись на основі простої мови народу. Нова доба в історії української літератури пов'язана з іменами Івана Котляревського, Григорія Квітки-Основ'яненка, а особливо з „Кобзарем" Тараса Шевченка. Твори цих авторів кардинально впливали на вдосконалення мови простого люду. Літературна мова стала зразком для цілої нації.

На західніх землях у дещо інших умовах, але не без впливу творчости східньоукраїнських письменників, в цю добу з'явилися діячі української культури, серед яких чільне місце посідала „Руська трійця" — Маркіян Шашкевич, Яків Головацький та Іван Вагилевич, які збіркою „Русалка Дністровая" 1837 року вперше на західніх землях заявили про існування там української літератури, побудованої на основі народної мови. Такий був процес творення української літератури, яка поклала основи літературної мови нашого народу.

Хронологія така: „Енеїда" Котляревського вийшла у світ 1798 року, Гулак-Артемовський став відомий українському читачеві своїми байками 1818 року, а Квітка-Основ'яненко опублікував перші прозові твори українською мовою 1833 року. У цей же період була написана і видана 1818 року перша граматика української мови О. Павловського. Вона відіграла важливу ролю в нормуванні тодішньої літературної мови. В цій граматиці були теоретично обґрунтовані і практично рекомендовані фонетичні засоби в українському правописі. Ці принципи й стали обов'язковими: „Пиши, як чуєш, а читай, як видиш".

Саме ці книги, що прибували на західні землі контрабандним шляхом, і стали для Шевченка та його друзів провідниками на їх діяльному шляху. Я. Головацький так писав про це: „Маркіян побачив живий приклад, переконався о можності народньої руської словесності, загадав велику гадку — утворити чисто народну словесність южноруськую, і цій гадці вірен зостався до кінця".

На „Русалці Дністровій" і виросла творчість славетних письменників Західньої України, про яких було нами раніше згадано. Творчість Мартовича, Черемшини, Федьковича, Стефаника, Кобилянської, Франка та багатьох інших літераторів увійшли золотим внеском у скарбницю цілої української літератури. І нині твори західньоукраїнських письменників збагачують нашу літературну мову діялектичними елементами, без чого жодна мова у світі не може вдосконалюватися.

Безперечно, нині дуже мало можна знайти таких творів, які основувалися б виключно на місцевих говірках, як це було ще за часів Черемшини чи Стефаника. Твори таких, зокрема письменників, як Ірина Вільде, Володимир Ґжицький, або Михайло Рудницький, народжених і вихованих на західніх землях, мовою своєю істотно наблизилися до загальної літературної норми. Ще більше відчуття єдиної мови видно в творах сучасників — Романа Іванчука, Ростислава Братуня, Дмитра Павличка, Романа Лубківського та багатьох інших, — яскрава мова яких наповнює багатство української літературної мови новими барвами.

Це закономірний процес, який стверджує, що на всіх землях поселення має бути єдина українська мова, як мова незалежної і соборної держави. Україна як держава перед лицем усього світу не може бути двомовною: ні західняцькою, ні східняцькою. У всіх сферах життя й діяльности українського народу в своїй державі буде мова, якою живе нині велика наша література й культура.

Тож цілком зрозуміло, що передові кола української інтеліґенції в нинішню сприятливу пору державної перебудови вважають пер-

(Закінчення на ст. 7-ій)

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА!

Д-р мед. Роман Осінчук

Деякі новини про лисіння

Серед народу різні відомості кружляють про лису голову. Деякі вважають, що лисина це ознака мудрости людини чи надмірного процесу думання і умової праці людського мозку. Інші уважають з прикмету героїзму й такі одиниці вказують на вчасний розвиток лисіння у кол. полководця Другої світової війни й президента ЗСА Айзенгавера. Ще нині вказують на приклад дуже вчасного лисіння славного римського полководця Юліюса Цезара, якому римський сенат дозволив носити лавровий вінець щоденно, щоб таким чином закривати вчасно розвинену велику лисину. Дехто нарікає на тісний капелюх, на свого стрижія, на порплі волосся, на брак відповідних вітамін, на журливий характер людини, а врешті на особливу форму чашки людини й тут може є дещо правди.

Очевидно, що деякі хронічні хвороби людини мають вплив на випадання волосся, але тут ми говоримо про лисіння здорових людей, зокрема мужчин, яке починається не раз вже в двадцятих роках життя, і то за притаманним взором лисіння широкої центральної смуги чашки, починаючи від чола, а кінчаючи на потилиці чашки, залишаючи характерний вінок волосся по боках цієї лисини. Лисина розвивається у мужчин та дуже-дуже рідко теж у жінок, виключаючи у них очевидно лисіння з приводу деякої хвороби.

Пересічно людина має на голові біля 100,000 волосків. Залежно від кольору волосся у деяких людей є їх дещо більше, в інших менше. У бльондинів волоски дещо тонші, як у темноволосих чи у людей темної раси, у яких волосся ще є дуже товсте. Все це залежить від цибульки та короткого пня, з якого виростає волосок. Так цибулька як і пеньок є білковинного походження. Треба підкреслити, що людина в здоровому стані кожного дня тратить біля 100 волосків, які знову відроджуються. І лисі люди не тратять щоденно більше волосків, але, на жаль, у них не відростають нові. У деяких родин можна спостерігати навіть і характеристичну форму лисини. Лисіння передається генетично шляхом мужеських генів, хоч останно деякі вчені твердять, що частіше шляхом жіночих генів. Деколи лисіння пощадило одну-дві генерації, щоби з'явитись знову в дальших потомків.

Проте лисіння починається тоді, коли з якихось невияснених причин гени кажуть мішечкам волосся в шкірі голови витворювати в більшій кількості ензим зв. 5-альфа редуктазон, який в сполуці з мужеським гормоном дігидротестосепероном діють на волоскові мішочки чи залозки в шкірі дуже шкідливо обмежують їх функцію у витворюванні волосків чи взагалі їх знищують. Цікаве при тому спостереження зробили старі мудрці Гіппократ й Аристотель, а саме що евнухи ніколи не були лисі. Ці спостереження потвердили й сучасні лікарі.

Лікування лисини пішло різними шляхами. Лікарі й пацієнти вживали різні креми, масажі, електризацію, але всякі натирання чи масажі не помагали. В останніх роках почали дерматологи пересаджувати волосся з боків на лису площу й виявилось, що такі перещепки приймались. Виявилось, що шкідливі впливи згаданої вгорі мішанки не впливали на волосові залозки положені в шкірі в бічних областях шкіри. І хоч це дивне, але справджене спостереження.

Проте засоби лікувальні дорогою трансплянтації маленьких частинок шкіри є дуже коштовні, бо не раз треба робити кілька чи кільканадцять таких трансплянтацій шкіри. В останніх часах лікарі винайшли надійний, хоч ще не зовсім певний, лік, званий хемічно міноксиділь, який недавно випустила на ринок фармацевтична компанія „Апджон" під назвою „posain". Очевидно лікарство це можна одержати лише за попередньою лікарською порадою і на рецепту. Згадане лікарство не є жадним чудом. Цей лік треба безперестанку втирати в шкіру й кошти річного вжитку виносять 600-800 дол. Діє лише в 600-70 відс. випадків і то лише тоді, коли хворий схопить початкову стадію лисіння чи випадання волосся і то в молодшому віці. Коли лиса людина перестає вживати згаданий лік, то навіть у дуже надійних випадках поріст волосся по кількох тижнях починає заникати. Проте треба надіятись, що лікарська думка й винахідливість, правдоподібно в недалекій майбутності знайде відповідне лікарство на лисіння або й дорогою маніпуляції генів розв'яже неприємну проблему лисіння.

Андрій Бук

ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД ЗА ЛІТО

I.

Економіка в літньому сезоні, особливо в липні, на роздоріжжі. Як минулого року, коли літом вона сильно зростала і через перегріття піднесено дискантову стопу, а банки кількома наворотами відсоткову стопу до 10 відс., щоби зменшити інфляцію, так і цього року дирекція федеральних резерв в клопоті, бо одні сектори далі спадають і сповільнення триває вже шостий місяць, а інші почали зростати. В деяких секторах сповільнення більше, ніж у другому кварталі, конструкція впала до 46.3 відс. (в червні 48,8), індекс економічної активности і покупної спроможности впав до 46 відс., третій місяць підряд, сьогодні найнижчий за останніх шість років, що вказує на зменшення мануфактурного сектора економіки. Цей індекс, який перед травнем був 50 відс., впродовж 33-ох місяців є дуже важним економічним показником і щомісяця пильно стежений.

Індекс економічних показників в липні зріс на 0.2 відс. (в червні без змін), що вказує, що економіка повільно зростає і буде далі впродовж кількох місяців зростати. З її показників п'ять зросло, п'ять впало, один без змін. Зросли: достава грошей, консумпційні видатки, біржа і мануфактурні замовлення. Впали: ціни на сирівці, замовлення на консумпційні добрива і будівелиний матеріял та безробіття.

Валова продукція в липні зросла на 2.3 відс., а в другому кварталі не на 1.7, а на 2.7 відс., як подано раніше, бо консумпційні видатки, які показують 2/3 економічної активности, зросли на 2.2 відс., тобто два рази більше ніж подано раніше, а інфляція була менша (5.1, а не 5.2 відс.), через народну продукцію добрив і услуг та ощадности. Також дохід корпорацій не зріс, а впав на 5.4 відс. і другий квартал підряд паде. Замовлення на машинове знаряддя в липні впало на 20.7 відс. (2.13 біль. дол.): закордонне на 22, домашнє на 20 відс. Воно паде другий місяць підряд, через сповільнення в автомобільній індустрії, що захитало фабричну, зокрема мануфактурну продукцію. За 7 місяців цього року воно впало на 18.5, що вказує на дальше сповільнення, Конструкційні видатки без змін (415.7 більйона долярів). В червні вони впали на 0.9 відс. мимо зниженої відсоткової стопи далі в застою. Впали видатки на конструкцію нових домів, публічні роботи, будову доріг, мостів і військові видатки.

Безробіття в липні зменшилося на 0.1 до 5.2 відс., 6,497 мільйона безробітних, найменше в Північній Каролайні 3.4 відс., найбільше в Тексас 7.2 відс., в Ню Йорку впало з 5 до 4.7, а в Ню Джерзі з 4.2 до 4 відс., 119,125 міль. працюючих, заробітки в пересічі зросли на 0,8 відс., попередні два місяці спадали, 200,000 нових місць праці, найбільше в бизнесі і обслузі — 140,000 в 67 відсотках жінок. В останніх роках число працюючих жінок сильно зросло, сьогодні поверх 56 міль., жінок працює поза домом, виконуючи рівночасно працю господині дому і виховання дітей, тому 45 відс. робочої сили становлять жінки (в 70-их роках 35), а в кінці XX сторіччя дійде до 50 відсотків. За останні дві декади ринок праці американських жінок сильно змінився і з року на рік зростає, включно до винагороди і едукації, 87 відс. жінок, віком 25-30 років з середньою освітою (мужчин 84), а з вищим 22 відсотків (мужчин 23.5, у 80-их роках два рази більше ніж жінок). Сьогодні американські жінки на відповідальних державних працях, включно до Верховного Суду, щоп'ята жінка адвокат, або лікар, в 70-их роках — лише 6 відс., в індустрії і конструкції 4 відс., в бухгалтерії і адміністрації — 45 відс., а в коопераціях і бизнесі — 70 відс. і вони краще вив'язуються від мужчин.

Продаж домів в липні зросла на 14.4 відс., другий місяць підряд найбільше в продовж останніх трьох років продано 740,000 домів, через спадаючий 5-ий мортґедж (з 11.2 до 9.81 відс., а в липні найбільше на північному сході (16 відс.), найменше на Заході (4.2) ціни на нові впали на 3.7 відс., сильно зросла продаж вживаних домів однорідних на 16 відс., департаментових на 1.2 відс., в червні 6.6 відс., ціни зросли на 3.2 відс., пересічна ціна дому — 98,000 дол. Продаж домів буде дальше повільно зростати з уваги спадаючі мортґеджі.

Продаж авт в липні зріс на 0.7 відс. продано 7.6 мільйона в річному зіставленні; Дженерал Моторс — 6 відс., Форд — 2, Крайслер — 1.2 відс., найбільше авт продав Дженерал Моторс — 424,000 з першим вересня замкнув три станції продукції авт, звільнив 1,200 робітників. Останньо автові компанії зревідували і збільшили ціни на нові авта: Форд на 4.8, Крайслер на 5, а Дженерал Моторс на 3.4.

Наглядним показником дальшого економічного сповільнення є спадок на 1.7 відс. фабричних замовлень на тверді продукти, головно військові (14.4 відс.), найбільше за останніх вісім місяців, впала експедиція мануфактури на 2 відс. — 230 біль. дол. Індустрійна продукція в липні зросла на 0.2 відс., перший раз за 3 місяці, а індекс індустрійної продукції на 141.7 більйона долярів, 2.7 відс. більше від минулого року, фабрики, копальні і обслуга без змін 83.6 відс. продуктивности, вказує на зменшену інфляцію.

Закінчення буде.

КІЛЬКІСТЬ НІМЦІВ ІЗ Східньої Німеччини, що переходять тепер свобідно на Захід зростає з кожним днем. Втікачі, в більшості молоді люди, через Австрію переходять до Західньої Німеччини, де їх сердечно вітають і для них приготовані відповідні переходові табори. З цією наподіваною хвилею втікачів справа з'єднання Німечини є знову актуальною, зокрема у 50-річчя вибуху Другої світової війни, вона стала темою поважного політичного розгляду.

Іванна Савицька

МАНДРІВКА В ГАНТЕРСЬКІ ГОРИ

Коли надокучить мені двобій із москітами ув Вісконсин, бриніння бджіл над озером Женева, й тиша городчика, який замінився у „міні зоо" (зайчики, білки, червоногруді й синьо-зелені птахи, та ще й звичайних горобчиків че не три покоління), тоді я беру на плечі наплечник спогадів, взуваю модні тепер „походушки", обов'язково білі, беру в руки якийнебудь ціпок і йду в мандрівку (думками) в гантерські гори.

Там свіжо, зелено, і як тепло, та рідно. Гантерські гори! Скільки то років ви напували мене своєю незмінною красою, запахом чебрецю, шумом химерного потока, що раз висихав, і ставався дрімучою ниткою, то знову шалів після бурі, випливаючи з берегів на луку д-ра Макаревича, чи під мотель славнозвісної „Кобзярівки". Але це траплялося рідко. В більшості, потічок приносив пільгу втомленим, жіночим ногам, прибавляв рибалкам пстругів, а мистцям постачав теми для їхніх творчих полотен.

Мандрівка думками вигідна. Не треба ніяких віз, не треба по-геройськи добиватися автом на летовище, чи впихатися до поїзду, обвантажившись, мов верблюд, валізками. Не треба навіть порпатись у власній шафі, вибираючи се, чи те. Все тут готове, наплечник набитий мріями, не приймає буденщини. Ото ж вирушаю у дорогу!

Розгарячилося літо, пече. Приходиться дряпатись у Гантері довгою дорогою вгору, завернути на право, відсапати трохи, а далі, ось тутечки, колиба-резиденція мистця, Михайла Мороза.

— Мороза немає, поїхав малювати до Фоніції.

— Автом поїхав. Шевролетом?

— Та де там Шевролетом! Якийсь „болільник" повіз його Кадиляком, і там чекає на той образ.

Добре, що поїхав, гадаю. Вантаж років не робить мистця старим. Жага творити консервує не тільки думку, але й тіло. Наш Мороз — молодець!

Я розвантажую свій наплечник і заводжу розмову з пані Олею, але в неї роботи повні руки, вареники аж підскакують на стільниці, гості ось, ось зійдуться обідати, а ввечері донечка їде кудись виступати на сцені, танцювати й співати, „амбасадорувати" між тужилами.

Мороза зустріла я чергового дня, як він у підніжжя церкви, там, де спливає дорога від Кознарських, розіпняв свій мольберт і взявся, наступати" на горіючу, в заходячому сонці, церковцю. Говоріть до нього, й стріляйте, він не чує, бо весь у захваті, в полоні творчости, десь, у далеких просторах, тільки не тут, на землі, де люди ходять тяжкими, мов оливо, ногами, не вбачаючи Божої краси.

У неділю я знову послухаю Мороза. Його „Вірую" ще й далі молитовно могутнє, аж здригається здоровенне панікадило, майстерно мережене Черешньовським. Ніхто не переспіває Мороза, навіть Островерха, чи Любко Лампіка, хіба може Юзко Стецура (в давнину).

У церкві, за традицією, вірні стоять. З тацою, дуже достойно, ідуть: д-р Іван, — по лівому боці церкви, де стоять пацієнти, — по правому, де гості, йде інженер Орест. За доляра, — скажуть вам тихо — спасибі, — за п'ятку — середчне спасибі. (Це вже моя фантазія).

По Службі Божі, під церквою чуєте всяку всячину: Як ся маєте? Цілую ручки, моє поважання, здорові були, гай, копу літ вас не бачила, оженився? — розвівся? Запізно, пані, запізно... А потім вареники, голубці й рогалики (навіть з рожею) і виставка (соборна) образів.

— У крамничку заходили?

— Заходили.

— Купили дещо?

— Купили.

— Ну, то добре, буде пам'ятка з Гантеру.

А ноги болять, болять... В середу д-р Макаревич є вдома, піду відвідати. Але де там, він не дома, а під граждою цемент по стежці розмазує. Так уже рік за роком, середа — день відпочинку, а доктор або на даху, гатить молотком по ґонтах, або двигає „тубайфори", або косить траву, в найкращому разі в одязі марсіяна ловить рій, що зірвався із пасіки.

А пані докторова Наталія, гадаєте, білі ручки плекає, нігті малює на червоно, на лежаку гріється проти сонця? А дзюськи! Ви не вгадали. В час будови тут на обіді панове майстри, спеціялісти гірської штуки, мистці свого творгого діла: пан Юрій Костів, пан Балан, пан Максим і їхні помічники. Тут уже берло тримає пані Зоня Королюк. А на Спаса, хто, як не вона кошички овочів готує, і яблучко там, і грушка, і сливи, все зіллячком закосичене, і цент якийсь капне на церкву.

Ой, мандрівонько моя, кінця тобі ще не видно. На Кобзарівці тихо, тихенько. Хто на камені за мотелем вигріває впертий артрит, хтось пішов риболовити, дехто похрапує по смачному обіді, Ольга Кобзяр на кухні, тачає тісто на французькі тістечка, а на бальконі Еко, Ікер і Уляна плодять повакаційного „Лиса"...

У їдальні, в затишку, за квадратовим столом, партія бриджа відходить: ред. Іван Кедрин, Іван Кобзяр, сеньйор Попель з Чикаґо, й Юрко Мусій із Торонто — на четвертого. Тут мені місця немає, бо „кібіців" бриджисти не люблять, а все, що я знаю з ділянки картограйства то „пас", „контра", „мізерка" й „овертка".

Мандрівка думками тому вигідна, що можна завертати літа, мішати події і персонажі, та не слід розминатися з правдою. Фантазія і неправда, дві протилежні речі.

У мандрівках буває всяко, іноді навіть доводиться втерти сльозу. В Гантері, на двох кладовищах, спочивають мої знайомі: Дора Дмоховська-Левицька, бабуся Кобзяр, Іван-Володимир Кобзяр, гірський орел, якому життєва буря обірвала безжалісно крила. Там і Оля, Кобзярева сестра. Із моїх добрих знайомих відійшов у вічність інж. Орест Клюфас, чільний громадський трудівник-суспільник, підпора гантерської церкви й останньо, заслужений сеньйор, Степан Щур. А скільки таких, кого я особисто не знала. Упокій, Господи, їхні праведні душі.

Наплечник готовий і мандри починаються знову. Ось тут, за мостом, „над Прутом у лузі", хатина самотня стоїть. Господаря не видно, може варить кулешу, як колись, на Гуцульщині. Собачка Терик вуйно пильнує обійстя. Високі сосни, що вже сягають край неба, гейби запрошують увійти. Крізь вікна несуться звуки дуже старої платівки „Тихо, над річкою", бо й хата над річкою, що тихенько журчить.

А далі дім Лампіків. Марічку Лампіку хотіла б я привітати із появою первістки-книжки. І хто б то колись подумав, що Гантер породить письменницю.

А вже й втома приходить, а до Оксани дорога стрімка і дуже висока. Все тут до болю знайоме, і той квітник,

(Закінчення на ст. 7-ій)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1989 Р.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

Відд.:
3 Лабенський Аріяна, Натал ка
13 Крушильницький Християна; Зендран Марія
22 Ратайчик Корій, Томас, Чарлина
42 Салерно Ашлій М.; Зубалій Таня
63 Луковський Михайло
94 Робінетт Ліза
96 Драпала Мішель
123 Нацько Михайло П.
220 Ковалишин Павло
230 Гюджіс Касій; Шервуд Андрея
237 Алішуський Юстин; Файр Елисавета
238 Гриценко Тара, Юстин
240 Дем'янчук Петро М.
303 Велегодський Ерік, Райні, Яред
321 Іванюк Марія
327 Копистянський Маркіян, Оксана
337 Ганас Олександер
347 Марандіно Леонард
371 Мандиш Олександер; Черниченко Даніля
383 Ґінтер Джансон; Келлій Данило
399 Бабій Микола, Стефанія
402 Відергольд Марія
452 Белькарійрус Наталка
484 Кроп Бенжамін

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
33 Свіян Лінда
42 Глинський Оксана
94 Дімонд Джеймс, Маргарита
107 Кавтіля Іван
139 Сорока Марія
155 Ґрійні Христофор
203 Вейль Кімберлій
206 Глапик Михайло
216 Ляшик Андрій
221 Годчак Антін
235 Манаґгам Аймі, Юлія
243 Ресетар Василь
254 Баксер Христофор
283 Гелемб'юк Григорій
292 Маслій Анна
331 Тюбертіні Лінда
334 Керр Василь, Дженіфер, Марзалін, Террансі
445 Панків Павло
452 Солан Йосиф, Пецсек Тереза
484 Кроп Роман

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
257 Будило Володимир, Павло; Вільсон Михайло; Матла Лариса, Марко, Тарас; Снилик Ксеня

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
102 Кравчук Толд

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
325 Душарм Вендій, Джеферій
348 Косчак Марія
385 Дмитрук Михайло; Ковецький Наталка, Тамара

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
121 Тотаро Анна
287 Романів Маркіян, Олег, Уляна, Юрій
333 Маннон Стася
347 Хржановський Тіна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.
79 Будило Володимир, Павло; Вільсон Михайло; Матла Лариса, Марко, Тарас; Снилик Ксеня
237 Алішуський Ашлей

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
7 Гірко Джефрій
10 Ковалсетський Олексій
22 Ратайчик Корій, Томас мол., Чарліні
33 Квіян Лінда
34 Блонарович Лариса, Тамара
37 Гнатюк Джефрій
42 Глинський Оксана
57 Блюто Христина; Мурфай Василь; Нагумик Аманда, Єсіка, Михайло
70 Богуневич Юрій
94 Дімонд Джеймс, Маргарита
107 Крутіля Іван
120 Горчак Олексій М., Олексіс К., Наомі
139 Сорока Марія
155 Ґріні Христофор
174 Гординський Адам
206 Гладик Михайло
221 Годчак Антін
253 Шило Дамон
292 Маслій Анна; Рудницький Андрій Р.
327 Копистянський Маркіян 2, Оксана, Татяна
331 Тубертіні Лінда
334 Керр Василь, Дженіфер, Марзалін, Террансі
350 Брадман Сара; Курій Джан Л., Шамус І.; Урсо Єсіка М.
358 Свириденко Катерина, Матвій
445 Панків Павло
452 Рецсек Тереза
481 Коттон Катерина
484 Кроп Роман (Кропельницький).

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
47 Повенський Бріян
56 Джмура Матвій
88 Литвин Євген, Лариса
94 Бодруг Михайло
102 Бобечко Данило
103 Рева Маріянна
106 Іваницький Андрій
133 Бест Олександер; Лоцкнеш Анна
158 Бігун Володимир
217 Ґрасман Мирон; Костик Стефан
224 Завличний Андрій
226 Зелем (Вітній) Єва
238 МкҐінн Чарлс
240 Ванкевич Маркос, Михайло
254 Фурдас Патриція
257 Гриців Люба
260 Мацюк Марко С.
281 Кушнір Павло
327 Орінкавич Донна, Іван
342 Марко Іван
349 Вуургіз Сусанна
371 Винч Павло М.
387 Семанків Давид
408 Сербин Леонора
437 Швесик Таня
439 Александер Матвій
441 Рихлівський Василь
444 Голота Андрій
445 Супрун Марко
465 Дячишин Тарас
490 Романков Давид

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗАПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
9 Нарадко Річард Й.
20 Качан Христина
39 Гусак Катерина, Патриція
63 Мангус Роберт; Оресик Давид, Михайло
83 Ґроус Маріянна; Карбівник Марія
88 Шевченко Тамілля, Христина
104 Трусівич Марія
114 Дутчак Ліліянна
121 Іванців Роні
147 Кар Михайло
168 Соломон Антоній
203 Вейл Кімберлі
216 Лящик Андрій
234 Дучемінський Славка
235 Манаггам Еймі, Юлія
243 Ресетар Василь
283 Ґелемб'юк Григорій
327 Стрель Рандольф
372 Головка Іван, Франко
406 Линч Сусанна
445 Шкавритко Віктор
452 Солан Йосиф

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ

Відд.
135 Сопер Метро
221 Шило Віктор
379 Оленич Станіслав

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
7 Дула Павля А.
10 Ґалчин Юлія В. (Батицький); Ковалсецький Олексій
22 Бахір Джеймс Е., Ґері, Шарон; Ворен Роксана
29 Гукіс Ґвілим
43 Квітковська Лідія; Масний Андрій; Россер Марія
45 Сахар Карол, Лінда, Луїз, Михайло
56 Джмура Матев
75 Орляндо Патриція
88 Жолобецький Сергій
102 Бобечко Данило
157 Матичак Тарас
174 Гуменюк Христина
182 Русин Тереза
206 Тепер Ґліен
217 Ла Моніка Роберт
220 Зеліско Патриція
237 Пазуганич Долорес, Петро
238 Гриценко Христина
245 Захарій Микола
287 Онишкевич Боян А. Т.З.
292 Велх Маріял Д.
327 Копистянський Богдан, Патриція, Стефанія, Таня
353 Котис Ліліяна
371 Черниченко Лідія
379 Зінгг Річард
385 Данилишин Лідія
399 Мисів Оксана
427 Чайковський Норман
434 Ґарбера Маріян, Роман
458 Дякучак Юрій
484 Герець Івна; Кроп Богдан, Володимир, Елисавета, Йозефіна

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
6 Пришляк Іван •
8 Олиник Іван •, Стефанія
20 Костюк Марія
22 Бахір Ґералдіна; Шулковський Володимир •
34 Старр Іван Г •
36 Жовнірович Ольга
83 Бриант Стефанія; Машлянка Анна, Марко
88 Курецький Андрій; Протеник Оксана
94 Дімонд Річард
114 Смоляк Іван
119 Нахім Павліна
120 Горчак Олексій; Москала Карло •
123 Річер Сандра
158 Житинський Олексій •
171 Куцяк Гелена
175 Левіні Павлетт; Потопник Парасковія
177 Накопінський Томас •
182 Феденківич Ігнатіюс •
191 Нагуник Михайло 2 •
257 Феркалюк Бруно •
261 Сменеський Йосиф •
287 Кашуба Микола •
292 Коваль Григорій •, Михайло •; Походай Евгенія
305 Ровсій Патсій
337 Семак Анна
358 Головатий Рома
375 Чайковський Рома
407 Пискір Іван •
409 Новобільський Евелина
414 Олещук Ольга; Собко Йосиф
484 Кроп Богдан •

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
32 Стецина Юрій •
257 Буділо Ігор; Людкевич Марта; Марцинів Богдан; Маренін Гелена, Йосиф •, Наталка, Юрій мол. •, Юрій ст.; Матла Володимир; Михалиська Михайло; Олесюк Андрій; Осадца Зеновія; Рудник Августин •, Романа; Чайківський Тиміш •; Шенкірик Мирон •, Христина
484 Гербовий Анна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
106 Іваницький Мирон
183 Назарк Григорій •
283 Гриценко Надіна
353 Ярко Микола
432 Тивонюк Катерина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
325 Душарм Вендій, Джефрій •
348 Кошчак Марія
385 Дмитрук Михайло •; Кавецький Наталка, Тамара

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
8 Шкафаровський Ліліянна
106 Косач Ярослав
127 Чичка Глорія, Степан •
128 Врона Філіп •
173 Корженівський Василина, Орест •
220 Бевуар Бріян •; Мелінишан Лев •
242 Гофман Марія; Тхорик Петро •
254 Карбованик Ольга; Тимс Анґеліна
257 Лесюк Володимир •
320 Сливка Ростислав •
341 Загалюк Давид •
343 Вовк Марія
432 Стасів Микола •
458 Дякунчак Юрій В. •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
14 Стецина Юрій
58 Гербовий Анна
79 Буділо Ігор; Людкевич Марта; Маренін Гелена, Йосифат, Наталка, Юрій мол., Юрій ст.; Матла Володимир; Марцінів Богдан; Михалиська Михайло; Олесюк Андрій; Осадца Зеновія; Рудник Августин, Романа; Шенкірик Мирон, Христина; Чайковський Теміш.
237 Аліцнюський Роналд

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
6 Пришляк Іван •, Роман •
7 Гірко Ярема •
10 Батинський Юлія 2.
20 Костюк Марія
22 Шулковський Володимир •
34 Блонарович Тамара
56 Коллій Дебора
70 Лящук Михайло •, Ірена
78 Кадінґо (Худинця) Гарфій •; Бреслер Кевін •
88 Протеник Оксана
94 Дімонд Річард •
106 Смоляк Анастасія
114 Смоляк Іван
119 Нахім Павліна
120 Горчак Олексій •
123 Річер Сандра
125 Федишин Анна
130 Мацюк Розалія
133 Краєвський Маргарита
151 Худолій Микола •
161 Роман Іванна, Петро •
170 Попович Іван •
171 Куцяк Гелена
175 Потопник Парасковія, Павлетер Марія
183 Макар Дзвіня
191 Нагумик Михайло ст. •, Михайло мол. •
226 Григоришин Марія
230 Мельникович Михайло •; Сиванич Степан •
231 Курій Джеймс •
239 Орсаг Марія
259 Феркалюк Бруно •
261 Смереський Йосиф
269 Лебединський Анна 2, Нестор •
287 Кашуба Микола
292 Велх Марія; Коваль Григорій •, Михайло •; Походай Евгенія
305 Ровсі Патсій
327 Копистянський Богдан 2, Патриція
337 Семак Анна, Петро
350 Лупак Володимир
358 Головатий Рома
370 Лукомська Христина
371 Войтович Іван
375 Чайковський Рома
407 Пискір Іван •
409 Новобільський Евелин
414 Олещук Ольга; Собко Йосиф
444 Базовський Беверлі
481 Косаняк Іван •
484 Кропельницький Богдан •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Демчук Зоріяна, Любомир •
6 Сливка Осип
14 Могила Наталка
15 Зенюк Юрій •
20 Костюк Марія
25 Калабрія Соня
42 Пелтишин Іван •
47 Балазюк Зенон
75 Рогатинський Ольга
96 Кеблиш Ольга; Павелко Гелена
114 Гараус Анна
127 Маннінг Марія
142 Скрига Йосиф •
156 Шабатура Гелена, Ярослава
158 Бучек Наталка; Бігун Михайло •
163 Васютин Любов
172 Осадчук Тарас •
173 Серба Петро •
192 Попіль Павло •
216 Клос Софія
217 Бровн Стефанія; Ґрассман Ірена
261 ЛаҐіоя Наталка; Касазза Магдалена
270 Роїк Аніта; Сікорський Леся
277 Радьо Софія
295 Дурбак отець Тарас
307 Гуменюк Анна, Володимир
316 Кірчей Іван •
320 Чай Людмила
321 Іванюк Марія
339 Ковалишин Марія
348 Фаркас Павлетт
361 Нагірний Дмитро, Ольга; Солтисік Іван •
368 Рудик Людмила
379 Литвинишин Зеновія
397 Строгм Іван •
414 Креховецький Корнель
416 Зінчик Іван •; Ігнатко Галина
421 Обаріяник Анна
430 Бачмага Антін; Гомель Михайло •; Лівшак Микола •; Шуль Андрій •
454 Буратинський Марія
461 Хвалюк Іріс М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗАПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Мулик Антін •
6 Гусяниця Лідія, Марія, Наталка, Христина; Сливка Осип
8 Олиник Іван, Стефанія
13 Філак Степан
14 Могила (Тарасівська) Наталка
15 Кіналь Христина
20 Когут Романа
21 Сілецький Василь
36 Жовнірович Ольга
39 Ла Роза Анна
42 Гавроняк Параска
63 Мадзій Маріон; МкКолім Ніколета; Оресюк Емма
70 Качинський Юлія
83 Брант Стефанія; Назаркевич Вероніка
88 Бушватюк Соня; Дорко Аніта; Шевченко Віктор, Лариса; Федюк Оксана
94 Шарон Тіллі
96 Банат Василь; Драпала Микола •; Іванонків Іван, Ірена; Павелко Гелена
104 Петенко Іван •
105 Лопушанський Іван •
114 Козій Олег •; Кристя Віктор
127 Кост Петро •; Стейнбакер Надія
128 Запріяла Іван
156 Шабатура Гелена, Ярослава
158 Житинський Олексій
165 Чернявський Ірена
168 Мацюрак Степан •
177 Накопинський Томас Й. •
182 Ґілард Аніта
183 Іванка Петро •, Сильвія
194 Рак Андрій •, Ігор •
220 Маланчук Ольга
221 Сверлюк Меланя
223 Рутковський Володимир •, Франк •
234 Дучемінський Володимир •; Рибак Наталка; Хитра Михайло
245 Вайнгарт Яків
261 Касазза Магдалена
267 Олешко Василь •
274 Лінинський Микола •
277 Іванів Михайло; Рогатинська Анна; Романишин Роман
291 Нич Марія
292 Стефаняк Меланія
307 Гуменюк Володимир
321 Іванюк Марія
327 Орінкевич Едвард •, Йозефіна
328 Мичковський Ігор •
336 Мовчко Василь •, Оксана
348 Деметра Доротій; Гандель Роберт •; Тимочко Катерина
349 Ясиновський Михайло •
352 Лесик Єфросина; Молодовець Дмитро •, Катерина; Рилко Петро •
358 Майковський Володимир
367 Попович Томас •
371 Біленький Ірена; Долінський Дарія
372 Головка Каролин
375 Прон Андрій •
414 Кречовецький Корнель; Лодинський Іванна; Червак Йосиф
430 Бернадин д-р Ярослав; Бачмага Антін
445 Геврик Лідія; Шкавритко Галина, Святослав •

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ : ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
345 Ґолуб Марія
346 Когут Любомира, Мирослав •
353 Котис Ліліяна
434 Базюк О.Г.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
10 Хиралюк Оксана
19 Шпон Ольга
22 Каноник Йосипа
33 Мельник Анна
37 Ціцінський Стелла
53 Малюк Анна; Мазур Володимир •; Муран Марія
58 Підкова Михайло •
59 Кузьо Сіґмуд; Шиманська Броніслава
63 Бобик Петро •; Кіллер Павло •
65 Гарот Михайло •
78 Панак Антоній •
94 Шарон Василь •
108 Чорній Ольга
113 Вінче Йосиф •
125 Буріян Ольга
127 Бандрівський Марія (три) 3.
130 Пелк Катерина
135 Соппер Метро •
142 Маркович Мирослав •
175 Олексин Григорій •
178 Маркс Микола •
182 Бунго Раймонд •
190 Кавольський Іван •
200 Гайта Наталія; Сквіртнянський Юлія
204 Гавришенко Онуфрій
220 Вовчук Стефанія
221 Бевчер Іван •; Такой Анна
230 Савицький Петро; Тхорик Дмитро •
264 Бек Тіллі
291 Сміта Кароліна
292 Романов Іван 2. •
296 Кропхо Ельсі
307 Хопер Марія
324 Бандровський Анна
345 Берецький Оксана
348 Косчак Марія 2.
361 Галичин Марія (три) 3.
362 Осер Михайло •
367 Воляник Григорій
372 Мулан Евгенія
375 Карній Іван 2. •, Андрій 2. •
379 Юрків Анна
383 Шевчук Петро •
414 Ковальська Анна
427 Додик Іван; Піжицький Теодор
432 Крохмалюк д-р Любомир
468 Литвин Василь
473 Давидович Марія 2.

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
22 Бахір Ґеральдіна, Шарон; Ворен Роксана
43 Ґвелі Юдіт; Пристай Варвара, Володимир
59 Гайда Рома
174 Гуменюк Христина
182 Русин Андрій
183 Назарк Катерина
349 Трензелюк Марія
375 Загасайло Богдан, Люба
399 Мисів Оксана
434 Ґарбера Маріян, Роман
484 Герець Іван

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
22 Бахір Джейміс •, Григорій і
79 Брунтон Анатолій
460 Яремченко Борис

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
16 Гоміцький Євген •
257 Брунтон Анатолій , Івах Євген; Микитин Богдан; Обух Богдан, Ніна; Прокопович Е. Іриней; Полотнянка Олександра, Христина; Словський Любомир

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
125 Федишин Анна
174 Гуманюк Христина; Марітошак Олександер •
183 Пардон Ірена, Ларій •
220 Блідий Єрома •

ЧЛЕНЛИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
79 Брунтон Анатолій; Івах Євген; Микитин Богдан; Обух Богдан, Ніна; Полотнянка Олександра, Христина; Прокопович Е. Іриней; Словський Любомир
237 Алішуський Рональд •; Пазуганич Марко •
361 Гомицький Евген В. •

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Санко Іван
50 Трипняк Дора
94 Лопушанський Михайло •
147 Стасів Іван •
174 Туркевич Надія
221 Коваль Меланія
360 Коновка Зенон
407 Бузма Михайло •
445 Матвійчук д-р Зенон
471 Бондар Йосиф

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 31 липня 1989)

Кляса T16	127
Кляса P70	107

НОВІ КЛЯСИ

Кляса W	15
Кляса E18	2,171
Кляса E20	2,473
Кляса E65	286
Кляса P20	3,562
Кляса P65	142
Кляса TP65	1,239
Кляса T23	80
Кляса WSP	261
Кляса SP-E65	298
Разом	**10,761**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Старий рід	10
Кляса P70	42
Кляса T	497
Кляса W	8,861
Кляса P20	6,825
Кляса E20	6,366
Кляса E65	1,793
Кляса P65	893
Кляса DP60	126
Кляса DP65	697
Кляса SP-W	266
Кляса SP-E65	148
Кляса ADD	6,075
Кляса T10	438
Кляса T5	123
Кляса DT30	3
Кляса ART	16

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса W	
Кляса P20	394
Кляса E20	263
Кляса P65	28
Кляса E65	66
Кляса E18	1
Разом 31 липня 1989 року	**33,931**

ЗІРКОЮ (•) ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ВКЛАДКИ ГРАМОТ ЯКИХ НЕ ВКЛЮЧАЮТЬ ПЕРЕДПЛАТИ „СВОБОДИ".

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 30 червня 1989)	18,141	46,887	6,072	71,100
Активні члени				
(Приріст у липні 1989)				
Нові члени	38	49	17	104
Прийняті наново	29	75	4	108
Прийняті з перехідними листами	7	19	10	36
Зміни кляс забезпечення	1	5	—	6
Прийняті з Деп. Молоді	—	6	—	6
Разом	**75**	**154**	**31**	**260**
(Убуток у липні 1989)				
Суспендовані	7	19	6	32
Відійшли з перех. листами	8	20	12	40
Зміни кляс забезпечення	1	5	—	6
Відійшли до дорослих	6	—	—	6
Померли	3	66	—	69
Вибрали гроші	49	66	—	115
Відійшли з вип. п. сум забезп.	36	55	—	91
Виплатили вповні вкладки забезпечення	29	86	—	115
Відійшли на частк. випл. забезпечення	—	—	—	—
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	—	—	—	—
Вигасла важність забезпеч.	—	5	10	15
Разом	**139**	**322**	**28**	**489**
Члени, які виплатили вкладки: (Приріст у липні 1989)				
Виплачене забезпечення	29	86	—	115
На безпл. продовж. забезп.	4	9	—	13
Разом	**33**	**95**	**—**	**128**
(Убуток у липні 1989)				
Померли	3	30	—	33
Вибрали готівку	19	27	—	46
Повернені в активні	1	7	—	8
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом	**28**	**69**	**—**	**97**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця липня 1989	**18,082**	**46,745**	**6,075**	**70,902**

У В А Г А

ЯКУ КОЖНИЙ ВІДДІЛОВИЙ УРЯДОВЕЦЬ І ЧЛЕН УНСОЮЗУ ПОВИНЕН ПРОЧИТАТИ І ВІДПОВІДНО ДО НЕЇ ДОСТОСУВАТИСЬ:

ТІ ПОВНОЛІТНІ ЧЛЕНИ ТА ЧЛЕНИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ, що тут проголошені в рекордовому звіті за **місяць липень 1989-го року**, як суспендовані, можуть бути **прийняті наново** в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за винятком тих прав, які є затверджені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж **липня 1989-го року** взяли перехідні листи і досі не зголосилися до інших повноправних Відділів.

ВОЛОДИМИР СОХАН
Головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1989 Р.

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	144.26	158	1,428.25	339	488.41
2	158.26	161	1,526.30	340	268.91
3	2,574.37	162	421.37	341	774.63
5	1,613.63	163	1,308.50	342	517.69
6	201.62	165	635.28	343*	811.93
8	2,136.32	167	63.12	345	753.63
9	154.89	168	309.85	346	722.40
10	167.27	169	743.58	347	1,579.67
11	53.82	170	1,052.52	348	710.25
12	190.81	171	591.27	349	946.61
13	1,595.78	173	1,557.59	350	571.28
14	1,358.97	174	3,210.50	352	804.66
15*	2,359.62	175	332.35	353	1,339.62
17	230.17	177	374.14	354	161.87
19	173.12	178	361.58	355	160.78
20	620.88	179	168.39	356	348.94
21	271.67	180	473.43	358	1,131.12
22	1,295.54	182	1,092.98	361	828.95
23	409.35	183	267.85	362	229.53
24	1.65	184	608.40	364	412.36
25	1,782.37	190	25.32	367	1,816.96
26	22.50	192	232.17	368	2,065.88
27	1,663.33	193	8.00	369*	62.92
28	130.69	194	1,431.05	370	60.06
29	304.02	200	1,126.58	371	1,130.68
31	71.59	202	1.66	372	717.31
32	1,045.04	203	63.24	373	461.03
33	183.12	204	1,112.24	374	345.67
34	313.03	205	258.72	375	1,552.09
36	1,192.67	206	924.11	376	110.61
37	1,244.13	209	251.10	377	851.82
38	276.29	211	149.18	378	80.86
39	1,538.83	212	51.30	379	2,022.56
40	715.95	214	707.12	380	181.84
42	2,242.89	216*	3,570.65	381	337.04
43	125.14	217	1,517.65	382	224.18
44	160.47	218	139.61	383	558.25
45	1,426.42	219	292.87	385	1,092.84
47	1,910.84	220	1,356.45	387*	991.78
48	537.60	221	1,217.79	389	14.61
49	68.64	223	117.70	390	17.57
50	183.04	224	244.78	394	207.52
51	600.74	226	316.83	395	110.85
52	78.53	228	17.78	397	2,956.90
53*	1,855.80	230	2,158.06	399	1,916.62
55	1,264.60	233	333.77	401	106.38
56	492.23	234*	1,092.90	402	174.10
57	1,057.00	235	310.21	403	143.03
58	133.73	236	164.35	404	46.35
59	1,052.66	237	74.32	407	881.55
62	107.68	238	1,430.69	408	737.53
63	1,763.55	239	443.74	409*	475.75
65	167.29	240	1,611.98	413	79.37
66	506.29	242	1,346.28	414	1,259.80
67	147.09	243	261.04	415	17.53
70	1,690.36	245	1,200.37	416	284.12
72	60.48	247	1,326.41	417	140.76
73	97.95	248	139.64	419	14.47
75	267.03	253	155.75	421	317.18
76	695.47	254	376.97	422	587.81
78	661.72	256	258.61	423	1,147.60
79	464.55	257	671.50	426	52.36
81	204.79	258	24.09	427	960.49
82	390.31	259	455.13	429*	54.60
83	981.13	260	33.63	430	761.07
86	211.73	261	581.39	432	2,696.23
87	40.79	264	111.48	433	38.65
88	1,038.69	265	33.20	437	668.04
92	9.25	266	1,737.14	438	89.72
93	468.09	267	1,190.49	439	731.45
94	3,643.66	268	957.88	441	114.18
96	1,042.30	269	374.04	442	502.47
98	72.01	270	661.34	443	21.48
99	131.70	271	2,926.05	444	628.10
100	139.14	274	280.45	445	358.91
101	64.44	275	10.19	448	597.86
102	340.33	276	1,006.73	450	1,116.45
103	854.39	277	1,610.09	451	570.02
104	211.41	280	26.51	452	2,650.28
105	141.68	281	749.31	454	261.78
106	1,132.00	282	41.73	455	11.14
107	373.25	283	629.80	456	178.91
108	17.39	285	733.39	457	420.50
109	100.16	286	130.61	458	1,490.74
112	433.45	287	218.81	459	156.44
113	403.19	288	421.03	461	278.17
114	1,262.68	290	52.95	462	52.32
115	500.95	291	308.50	463	24.78
116	893.79	292	2,344.65	464	337.24
120	457.67	293	678.76	465	808.09
121	213.22	295	308.52	466	76.89
122	255.19	296	112.84	467	241.83
123	450.46	297	59.57	470	8.20
124	91.07	301	533.29	471	640.73
125*	1,126.96	302	13.00	472	399.98
126	23.60	303	259.53	473	889.46
127	2,240.34	304	729.21	474	221.89
128	317.46	305	1,300.00	476	12.14
129	160.00	306	67.53	477	15.04
130	411.13	307	1,912.90	479	441.10
131	486.02	312	34.88	480	23.16
132	47.78	316*	5,681.71	481	258.98
133	552.50	317	260.32	484	1,217.88
134	455.58	318	97.77	485	38.09
137	209.67	320	1,254.42		
139	150.95	321	486.98	486	290.23
141	63.13	322	46.93	487	272.43
142	165.02	323	229.74	488	573.71
143*	329.95	324	173.90	489	1,563.39
145	62.63	325	857.94	490	227.02
146	845.20	327	746.65	492	1,058.04
147	754.60	328	329.13	497	119.49
149	41.80	330	368.08	498	221.44
153	2,389.70	332	75.20	500	83.54
154*	327.83	333	15.08	502	309.62
155	3,951.06	336	752.52	503	84.18
156	402.12	337	578.4'	505	98.37
157	402.01	338	70.31	506	151.14

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 225,281.79

Вступайте в члени Українського Народного Союзу

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	6.20	156	17.50	328	4.05
6	17.50	158	38.70	336	29.60
10	25.95	161	6.50	337	31.20
11	18.40	168	2.95	338	6.50
14	10.05	170	41.40	339	8.30
15	27.75	173	33.10	340	30.30
17	18.15	174	201.50	342	13.00
19	26.00	175	8.60	345	2.90
22	81.60	178	3.35	346	18.90
25	39.30	180	20.20	347	18.30
27	59.70	183	13.10	348	1.50
29	21.05	192	4.80	349	46.70
32	91.00	194	18.95	350	3.20
34	6.50	200	17.80	352	9.20
36	20.20	204	24.00	353	56.70
37	14.20	205	14.00	358	80.20
39	9.20	206	23.10	361	21.05
42	35.60	209	40.80	371	47.90
44	.85	214	30.30	372	6.50
45	3.95	216*	71.00	374	9.20
47	88.30	217	29.60	375	11.30
55	5.00	219	14.65	380	28.00
57	6.50	220	6.65	385	75.05
59	15.25	221	48.45	387*	69.45
66	2.45	226	29.00	395	26.20
70	11.40	230	9.15	399	43.80
76	33.20	233	26.15	402	17.30
78	13.75	234	23.20	403	13.00
79	90.00	235	6.50	407	8.25
81	20.20	239	5.95	408	18.60
83	93.10	240	70.70	409	6.50
88	14.65	242	39.05	416	32.90
93	10.40	245	41.45	422	5.10
94	51.45	247	3.65	423	15.00
96	13.25	248	2.55	427	40.90
102	5.75	253	10.30	430	65.20
103	9.20	257	3.00	432	52.60
105	11.00	259	37.90	437	35.25
106	9.60	261	4.30	439	19.00
108	.85	266	45.00	442	22.65
112	9.20	267	9.20	444	21.05
114	5.70	270	5.80	445	31.20
115	30.40	271	27.60	448	26.30
116	10.30	277	61.45	450	2.45
120	10.90	282	7.35	451	6.50
123	37.10	286	1.35	456	11.00
124	1.60	287	12.60	458	41.85
125*	50.25	290	9.20	459	10.05
127	14.80	291	62.65	464	11.00
129	2.45	292	19.55	465	55.70
130	46.20	301	3.50	471	4.80
131	20.65			472	37.65
133	15.45	303	48.00	473	22.20
142	2.25	304	6.50	484	10.30
143	9.20	305	93.80	485	4.80
146	69.90	307	26.70	486	1.75
147	17.50	316	11.00	488	35.40
149	13.30	317	15.25	489	3.20
151	16.20	320	45.30	490	6.50
153	11.70	325	9.20	492	11.00
155	79.25	327	12.40	498	4.80

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 4,505.75

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1989

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
2	Інох Крономіц	1,000.00
16	Теодозія Кондрацька	1,000.00
19	Ольга Шпон	1,000.00
21	Миколай Левкович	500.00
22	Осип Капонік	500.00
25	Дмитро Калиновський	500.00
33	Анна Мельник	500.00
36	Наталка Шеремета	1,000.00
39	Андрій Куллік	1,000.00
50	Катерина Гармич	500.00
63	Петро Бобік	1,000.00
63	Павло Кілляр	1,000.00
65	Михайло Гардт	1,000.00
75	Емілія Корнило	500.00
83	Теодозія Карбівник	1,000.00
87	Альфред А. Консік	5,000.00
91	Емілія Щавінська	1,000.00
91	Анна Гатч	1,000.00
96	Володимир Ціміхул	1,000.00
120	Дональд Антоній Свантко	1,000.00
125	Перль Генак	500.00
125	Александер Когут	500.00
132	Петро Хоцінський	1,000.00
137	Катерина Томко	1,000.00
142	Мирослав Маркович	1,000.00
151	Іванна Кісілевська	500.00
155	Іван Романко	1,000.00
156	Катерина Новак	1,000.00
175	Гарри Олексин	1,000.00
182	Реймонд Н. Банго	1,000.00
218	Марія Нановська	1,000.00
220	Роман Левус	500.00
230	Дмитро Тхорик	500.00
230	Микола Бреньо	1,000.00
234	Степан Попадюк	750.00
237	Петро Мельник	500.00
240	Григорій Борщ	1,000.00
264	Гіллі Бек	500.00
268	Марко Мисишин	500.00
268	Марко Мисишин	500.00
276	Еміль З. Урбан	500.00
277	Яків Нестерук	1,000.00
277	Яків Нестерук	500.00
287	Міллред Шнурер	500.00
287	о. Ізидор Нагаєвський	500.00
290	Володимир Блашків	500.00
290	Володимир Блашків	500.00
291	Каролина Сміт	500.00
292	Марія Коваль	500.00
293	Віллім Музика	3,000.00
301	Катерина Середа	500.00
334	Галина Чайківська	500.00
345	Оксана Берецька	1,000.00
348	Селі Прекста	1,000.00
358	Мелянія Брецінькі	500.00
361	Петро Квозка	500.00
371	Павло Ґут	1,000.00
373	Петро Ґромицький	1,000.00
373	Петро Ґромицький	1,000.00
383	Петро Шевчук	1,000.00
423	Марія Глуханюк	500.00
423	Марія Глуханюк	500.00
488	Василь Левицький	500.00
488	Василь Левицький	500.00
	Разом	**54,250.00**

КАНАДА

Відділ	Ім'я, прізвище	Сума
407	Ева Грушовська	1,000.00
427	Іван Додик	500.00
466	Анна Давидович	1,000.00
	Разом	**2,500.00**

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТИСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1989 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
5	Марія О. Михайлів	50.00
22	Бессі Пашко	50.00
29	Ольга Аліція Маліщак	50.00
48	Шимон Макара	50.00
48	Марко Тотос	50.00
63	Ґвідо Нойтреллі	50.00
81	Софрон Ганкевич	50.00
99	Микола Кравець	50.00
105	Пелагія Лучишин	50.00
106	Анна Явний	50.00
163	Василь Варварик	50.00
173	Петро Дзядик	50.00
200	Анна Кокольська	50.00
286	Марія Кралік	50.00
287	Анна Ґловяк	50.00
349	Дмитро Федорців	50.00
361	Ольга Колодій	50.00
361	Олексій Кібюк	50.00
361	Тарас Пастушенко	50.00
364	Ксеня Курочка	50.00
364	Стефанія Хімка	50.00
397	Ляриса Доньчук	50.00
397	Теодозія Гаврилів	50.00
488	Ольга Микита	50.00
	Разом	**1,200.00**

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ

ПРИБУТКИ ЗА ЛИПЕНЬ 1989

Членські вкладки	$319,822.91
Прибутки книгарні і друкарні	102,746.89
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$210,436.10
Реальності в Кергонксоні, Н.Й.	214,746.60
Гіпотечних позичок	44,517.51
Членських позичок	2,447.57
Уділів	3,924.52
Банків	11,861.64
Разом	**$487,933.94**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$46,721.80
Податків від заморгеджованих реальностей	4,871.00
Премії шпитального забезпечення працівників	1,898.10
Дивіденди	62,149.83
Кошти публікації „Свободи"	34,615.17
Поштових оплат	12.00
Загальних канцелярійних видатків	10.68
Коштів інвестицій	350.00
Разом	**$150,628.58**
Різні прибутки:	
Зиск при продажі бондів	8,842.36
З продажі англ. Енц. Українознавства	864.50
Пожертви до Фонду Оборони Укр, Спадщини	10.00
Переносне конто	2,450,051.00
Разом	**$2,459,767.86**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$792,446.33
Сплачено гіпотечних позичок	18,399.59
Сплачено членських позичок	7,302.88
Разом	**$818,148.80**
Разом загальний прибуток на липень 1989	**$4,339,048.98**

ВИДАТКИ ЗА ЛИПЕНЬ 1989

Виплати членам:	
Грошові звороти	$23,241.63
За дозрілі вивінувальні грамоти	92,000.00
Посмертні допомоги	56,858.87
Відсотки від посмертних допомог	35.24
Премії за реасикурацію	41.94
Дивіденда членам	$1,470,417.17
Повернені вкладки	58.20
Допомога з Фонду Братського	1,200.00
Виплати з Сирітського Фонду	1,511.16
Стипендії	105,800.00
Разом	**$1,751,164.21**

ВИДАТКИ:

Видатки	$12,412.28
Союзівки	287,460.13
Книгарні і друкарні	96,664.00
„СВОБОДА" за орган	70,000.00
Організаційні видатки:	
Оголошення	$3,730.28
Лікарські бадання нових членів	296.30
Винагорода обласних організаторів	1,346.16
Винагорода Відділових секретарів	75,075.97
Винагорода Відділових організаторів	14,368.15
Кошти подорожей обласних організаторів	231.20
Кошти Відділових приборів	4,048.38
Кошти обласних засідань	258.20
Разом	**$99,354.64**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$15,428.75
Платня працівників	37,984.63
Премії за шпитальне забезпечення працівників	35,151.01
Асекурація	18,607.06
Премії за забезпечення працівників від випадку	922.00
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	55,795.80
Разом	**$163,889.19**
Загальні адміністративні видатки:	
Кошти актуарія і статистики	$1,067.25
Банкові оплати за опіку над бондами	2,660.99
Вкладки до братських конґресів	3,661.62
Загальні канцелярійні видатки	2,054.72
Оплати до асекураційних урядів	50.00
Кошти канадської канцелярії	125.00
Поштові оплати	2,700.02
Кошти друків і приборів	2,236.26
Обслуга машин	414.31
Кошти телефону	1,678.61
Загальні кошти подорожей	574.55
Разом	**$17,223.33**
Різні видатки:	
Кошти інвестиції	$5,800.00
Страта при продажі бондів	15,695.29
Кошти українських публікацій	40,000.00
Дотації	5,000.00
Спортова акція	300.00
Виплати Відділу-Братської діяльности	216.45
Кошти компютеризації	6,300.00
Переносне конто	2,450,123.00
Податки від заморгеджованих реальностей	7,740.79
Разом	**$2,531,175.53**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$1,126,080.40
Уділено гіпотечні позички	196,235.23
Закуплено уділи	3,924.52
Уділено позички на підклад грамот	3,432.57
Капітальний ремонт на Союзівці	29,698.96
Закуплено елект. машини	1,169.34
Разом	**$1,360,541.02**
Видатки за липень 1989	**$6,389,884.33**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ: Фонди	
Готівка	$178,145.51	Забезпеченевий	$62,125,760.24
Бонди	48,027,574.44	Акцидентовий	1,737,086.26
Уділи	1,370,757.08	Братський	(265,241.58)
Гіпотечні позички	5,378,775.93	Сирітський	390,003.79
Позички на грамоти	624,482.42	Захисту	(536,320.08)
Реальності	2,209,089.54	Наглої потреби	68,930.21
Друкарські і електронічні машини	306,842.88		
Позичка для Корпорації Дому УНС	5,320,000.00		
Позичка для УНС Корп. ім. Д.Галичина	104,551.04		
Разом	**$63,520,218.84**	**Разом**	**$63,520,218.84**

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Дозвольте пригадати Вам, що вкладки повинні бути вплачені вже в першому дні місяця, коли припадає чергова платність.

Тому проситься належні вкладки вирівнювати не пізніше, як 25-го дня даного місяця.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ 1989 Р.

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ ПО ОКРУГАХ У ЛИПНІ 1989 Р.

Ч.В.	Організатор	Придбав у липні	Сума забезпечення	АДД	СП	Разом 1989 р.
	Округа БАЛТИМОР					
337	О. Садовий	1	2,000		1	1
	Округа БОСТОН					
238	Анна Ремик	3	12,000		2	6
	Округа ЧИКАҐО					
22	Гелен Олек Скот	10	41,000	3	6	11
157	В. Матичак	1	5,000			1
220	Д. Ґулих	1	10,000			6
	Б. Вовчик	1	10,000			
379	В. Семків	1	3,000			9
399	Р. Припхан	4	14,000	1		10
452	В. Шуя	1	3,000		1	3
		19	**86,000**	**4**	**7**	
	Округа КЛІВЛЕНД					
102	М. Бобечко	1	5,000			2
240	Б. Семків	1	5,000			2
		2	**10,000**			
	Округа ДІТРОЙТ					
75	С. Здан	1	3,000			3
94	Р. Татарський	1	10,000			1
174	А. Слюсарчук	2	10,000	1		13
183	Катерина Назарк	1	5,000	1		3
292	Стелла Федик	1	3,000			1
303	В. Лещук	3	9,000			5
		9	**40,000**	**2**		
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ					
287	Лариса Онишкевич	1	3,000			4
	Округа МІННЕАПОЛІС					
385	М. Крамарчук	1	3,000			1
	Округа МОНТРЕАЛЬ					
434	Олександра Дольницька	4	40,000	2		10
	Округа НЮАРК					
371	М. Дереш	3	11,000			8
	Округа НЮ ГЕЙВЕН					
59	Г. Сливінський	1	5,000	1		5
	Округа НЮ ЙОРК					
327	Зеновія Зарицька	6	22,000			7
	Округа НІЯҐАРА					
427	П. Дяків	1	10,000			6
458	Д. Пищ	1	10,000			6
		2	**20,000**			
	Округа ПАССЕЙК					
42	Ю. Котляр	2	10,000			13
182	Г. Клименко	2	8,000	1		5
		4	**18,000**	**1**		
	Округа ПЕРТ АМБОЙ					
349	М. Захарко	1	5,000	1		2
353	О.Рінник	1	3,000			5
		2	**8,000**	**2**		
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
10	К. Хільченковський	2	9,000			5
45	М. Пришляк	4	12,000			8
237	М. Крика	4	12,000		4	5
245	М. Мартиненко	1	3,000			1
321	Д. Цюх	1	3,000			2
347	Доця Найда	1	5,000			3
375	П.Тарнавський	2	10,000	2		6
383	Й. Хома	2	6,000			2
		17	**60,000**	**2**	**4**	
	Округа ПІТТСБУРҐ					
56	П. Когут	1	3,000			3
63	Марта Луковська	1	20,000			15
96	М. Драпала	1	5,000			1
		3	**28,000**			
	Округа РОЧЕСТЕР					
43	Д. Пристай	6	27,000	3	1	12
217	С. Приймак	1	5,000			16
		7	**32,000**	**3**	**1**	
	Округа СКРЕНТОН					
123	Софія Голик	1	20,000			2
	Округа ШАМОКІН					
7	Гелен Словік	1	5,000			4
	Округа СИРАКЮЗИ/ЮТИКА					
484	В. Кроп	5	17,000			9
	В. Запаранюк	2	8,000	1		
		7	**25,000**	**1**		
	Округа ТОРОНТО					
402	Анна Бурій	1	3,000			2
	Округа ТРОЙ					
13	Діяна Шевчук	1	3,000			7
	П.Шевчук	1	3,000			
88	Стефанія Гаврилюк	1	3,000			3
		3	**9,000**			
	Округа ВІЛКС БЕРИ					
29	Ольга О. Маліщак	1	5,000			3
	Округа ВУНСАКЕТ					
206	Л. Гардінк	1	5,000			13
	Округа ЯНҐСТАВН					
230	Аннабела Боровицька	2	6,000		2	12
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ					
3	Н. Бойко	2	40,000			17

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛИПНІ 1989 Р.

Ч.	Округа осідок	Число Відділів	Придбано чл. у липні	Придбано чл. Разом	Забезпечення на суму у липні	Забезпечення на суму Разом	АДД
	Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ						
1.	Філядельфія	40	17	98	60,000	587,000	16
2.	Піттсбурґ	18	3	48	28,000	216,000	—
3.	Шамокін	17	1	30	5,000	145,000	4
4.	Алентавн	13	—	17	—	124,000	5
5.	Скрентон	5	1	8	20,000	55,000	—
6.	Вілкс Бери	6	1	9	5,000	31,000	—
	Разом	**99**	**23**	**210**	**118,000**	**1,158,000**	**25**
	Округи МЕРИЛЕНДУ						
	Балтімор	8	1	22	2,000	120,000	4
	Округи НЮ ЙОРКУ						
1.	Ню Йорк	30	6	38	22,000	280,000	1
2.	Сиракюзи-Ютика	13	7	37	25,000	170,000	2
3.	Рочестер	11	7	44	32,000	222,000	7
4.	Трой	8	3	21	9,000	107,000	2
5.	Боффало	6	—	18	—	61,000	2
	Разом	**68**	**23**	**158**	**88,000**	**840,000**	**14**
	Округи НЮ ДЖЕРЗІ						
1.	Нюарк	18	3	19	11,000	65,000	2
2	Джерзі Сити	10	1	19	3,000	168,000	1
3.	Перт Амбой	12	2	9	8,000	32,000	1
4.	Пассейк	4	4	20	18,000	176,000	2
	Разом	**44**	**10**	**67**	**40,000**	**441,000**	**6**
	Округи ІЛЛИНОЙ, МИШИГЕН, ОГАЙО						
1.	Чикаґо, Ілл.	29	19	59	86,000	248,000	4
2.	Дітройт, Миш.	20	9	35	40,000	302,000	6
3.	Клівленд, Огайо	19	2	17	10,000	107,000	1
4.	Янґставн, Огайо	7	2	17	6,000	69,000	—
	Разом	**75**	**32**	**128**	**142,000**	**726,000**	**11**
	Округи НОВОЇ АНГЛІЇ						
1.	Ню Гейвен, Конн.	14	1	25	5,000	99,000	4
2.	Бостон, Масс.	5	3	14	12,000	51,000	1
3.	Вунсакет, Р. Ай.	6	1	16	5,000	188,000	—
	Разом	**25**	**5**	**55**	**22,000**	**338,000**	**5**
	Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ Америки						
1.	Центральна	6	—	3	—	23,000	—
2.	Міннеаполіс, Мінн.	6	1	3	3,000	38,000	—
3.	Ст.Луіс, Мо.	3	—	1	—	3,000	—
	Разом	**15**	**1**	**7**	**3,000**	**64,000**	—
	Необ'єднані Відділи в Америці	20	2	32	40,000	739,000	2
	Округи КАНАДИ						
1.	Торонто, Онт.	20	1	21	3,000	86,000	2
2.	Монтреаль, Квеб.	7	4	16	40,000	145,000	6
3.	Ніягара, Онт.	10	2	13	20,000	133,000	4
4.	Захід Канади	14	—	6	—	62,000	1
	Разом	**51**	**7**	**56**	**63,000**	**426,000**	**13**
	Загальна сума	**405**	**104**	**735**	**518,000**	**4,852,000**	**80**

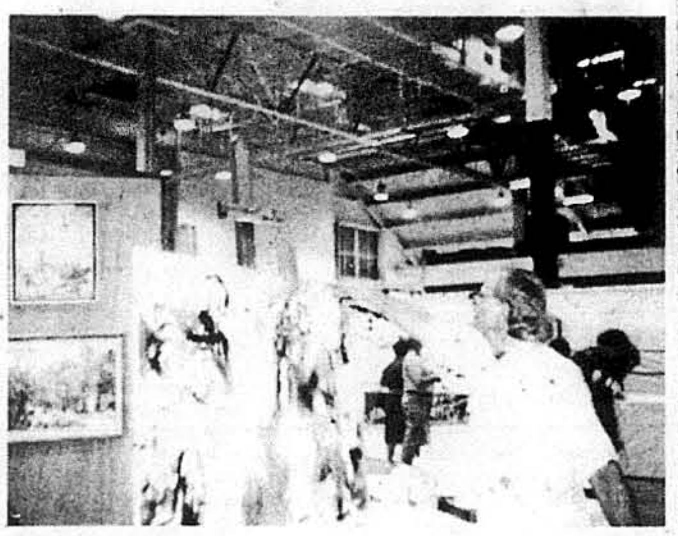
УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ У БАЛТИМОРІ

Виставка картин Тараса Шевченка на Українському Фестивалі в Балтиморі.

Виступає популярний український танцювальний ансамбль „Лиман".

Проф. Василь Палійчук демонструє процес творення абстрактної олійної картини.

Балтимор (Б.С.) — Українська громада Балтимору влаштувала з черги уже 15 Український Фестиваль, який відбувся в суботу і неділю, 12-го і 13-го серпня. Фестиваль підготовив громадський фестивальний комітет, що його і цього року очолював Андрій Чорний.

Український фестиваль має репутацію одного з кращих етнічних фестивалів нашого міста, бо він в основному є культурно етнічною імпрезою з обмеженими комерційними цілями.

Кожного року наш фестиваль присвячений якійсь, важливій для українців, темі: Минулого року — Тисячоліттю Християнства, а цього року — Тарасові Шевченкові в 175-річчя з дня його народження. З тієї нагоди навпроти головного входу на фестивальну залю уміщено на підвищенні картину пам'ятника Т. Шевченкові у Вашінгтоні кисти проф. Ореста Поліщука, розміром 4х8 фітів. Кругом цього постаменту розміщено на шістьох таблицях (станках) понад 30 побільшених картин Т. Шевченка та уривки з його поезій двома мовами. Влаштуванням виставки займалися проф. Василь Палійчук, Надія Зінкевич і Климентій Баб'як при технічній допомозі Богдана Войтовича і Андрійка Чорного.

Зразу побіч була естетично оформлена виставка культурних пам'яток України (церкви, ікони, історичні будівлі), включно з кольоровими побільшеннями банкнотів Української Народної Республіки. Цю виставку підготовив К. Баб'як.

Виставку українського народного мистецтва — вишивки і кераміки, яка втішалася зацікавленням відвідувачів, підготовили мгр Лідія Лемішка, Надія Зінкевич і Ярослава Солган. Українську народну різьбу демонстрував своїми численними творами Василь Верний. Галина Мудра постійно притягала своєю демонстрацією писання писанок масу зацікавлених неукраїнців. В її кіоску булє колекція писанок — справжніх шедеврів. Мгр Оксана Чорна зорганізувала показ вишивання.

Тртадиційні уже виставки творів українських мистців були і цього року атракцією фестивалю. Інж. Адам Марковський чарував усіх своїми олійними картинами бузків та ірисів, проф. Василь Палійчук — абстрактними олійними творами, процес креовання яких він демонстрував. Увагу фестивальної публіки притягали численні картини, які привезли з галерій у Філядельфії Оксана Ванчицька і Любомир Люба. Картини багатьох українських мистців з різною тематикою, здебільша українською, закуповувала також чужинецька публіка. З усієї виставки треба вирізнити акварелі Володимири Васічко, особливо картину „Маки", які пригадували наші рідні поля. Кольорові дереворізи відомого мистця Богдана Божемського звертали увагу численної публіки. Найбільш закуплено графік Тирса Венгриновича, мистця, що постійно живе в Кракові, Польща, і останнім часом два рази виставляв свої праці у Львові та є запрошений з виставкою до Києва. Мистець зумів зберегти у своїх творах ці старі лемківські церковці, шедеври архітектури, які так поварварськи нищив ворог. Два визначні мистці, майстри в олії, Юрій Гура і Яро Плав'юк, були представлені багатьома цікавими працями, особливо Юрій Гура, який своїм модерним підходом до української тематики та своєю питомою динамікою промовляє до душі молодого покоління. Була теж графіка з України, твори Слави Гнатів, С. Бернадин, Н. Сомко-Макаренко, Віталія Литвина й інших.

Виставляли свої твори й інші мистці: кераміку — Мотря Малюца-Янюк, Анна Кені, С. Слота, Галя Сліпець; писанки — Галина Мудра, Л. Дідич, Роксоляна Гіліцинська, Надія Войтович, Н. Гнатишин; порцеляну — Марія Лебіщак, ювелірні речі в українському стилі — Макар, Согайда. Було три кіоски, які пропонували відвідувачам виключно українські пісні на „тейпах" та відеострічки на різні українські теми. Організацією виставок займались Галина Мудра й інж. Степан Чорний.

Комітет фестивалю добре організував й інформаційну справу. Надрукував тисячі летючок, які роздавали в міських кіосках на фестивалі, виготовив 8-сторінкову програмку, в якій подано розклад сценічних виступів, інформації про виставки і мистців, організації. В інфомаційному кіоску фестивального комітету роздавано зацікавленим багато друкованих матеріялів — брошуру д-ра Б. Кормарика „В 988 охрещено Русь-Україну, не Росію", рапорт Державного департаменту ЗСА про переслідування УКЦ, тексти проклямацій Тижня поневолених націй тощо. Усі ці речі виготовив К. Баб'як, референт інформації і публікацій.

На фестивалі були й інші джерела інформацій про нас: кіоск ООЧСУ (В. Стельмах), кіоск Української Едукаційної Асоціяції Мериленду (мгр. Степан Басараб), станок Ліги Українських Католиків (інж. Геррі Макар), кіоск видавництва „Катаракт" (Олесь Черень з Ню Йорку) з найновішими україномовними і англомовними українськими виданнями, станок місцевого Відділу АОЛПУ, члени якого збирали підписи під протестом проти заселювання України непотрібними їй нуклеарними станціями.

На кожному фестивалі пересічні відвідувачі зацікавлені сценічними виступами, в першій мірі танками. Танцювальний ансамбль „Лиман" (понад 30 осіб) під мистецьким керівництвом Богдана Ласюка кожним танком, виконуваним з справжньою вервою, та барвистими строями викликував бурю оплесків. Виступав ансамбль двічі денно. В обох частинах були сольові виступи Анналізи і Івана Чечулина, Лізи Райт, Степана і Юлії Гуменюків, юного Миколи Дудока. Вокальні сольо ансамблю виконували Галя Чечулин і Петро Венґер.

В сценічній програмі фестивалю були також виступи бандуристки Галі Кохно з Вашінгтону та вокалістки Віри Ганкевич-МекФітерс.

Відкриття фестивалю проводив Андрій Чорний, голова комітету Українського Фестивалю. Віра Ганкевич-МекФітерс співала американський і український гимни. Конферансьє фестивалю була Оксана Палійчук. Фестиваль відвідали конгресмен Карлин і Гелен ДеличБентлі з привітами для нашої громади, як теж і представник посадника міста Балтимор.

Реклямою нашого фестивалю займалися: мгр Степан Басараб (преса), Оксана Палійчук (телебачення і преса), Геррі Кені (радієві станції). Був успіх з телебаченням, яке поінформувало про фестиваль (русло 13) заздалегідь та усі русла прислали своїх репортерів на фестиваль і згодом подавали короткі повідомлення з нього на вечірніх новинах. З пресою було менше успіхів цього року, мабуть тому, що минулого року наша громада гостро протестувала проти „ущасливлювання" нас совєтським червоно-синім прапором в статті про фестиваль.

На фестивалі взяло участь 15 місцевих організацій та приблизно така ж кількість запрошених позамісцевих мистців і підприємств. Крім мистецької частини фестиваль мав численні буфетові кіоски з українськими стравами, напитками та солодким. Був теж ряд кіосків із сувенірами в українському стилі. З нагоди фестивалю та під його патронатом д-р Роман Ґой зорганізував вечірку в суботу для молодих професіоналістів, місцевих і позамісцевих, в новозбудованому репрезентативному готелі над Внутрішньою Пристанею в місті, в якій взяло участь понад 100 осіб. Цьогорічний фестиваль був вміло зорганізований і завдяки дружній співпраці цілої громади був, понад усі сподівання, моральним і матеріяльним успіхом.

Золотий ювілей матури у Львові 1939 року

Група колишніх абітурієнтів, що здали матуру в Українській Академічній Ґімназії (УАҐ) Львова у травні 1939 р., з'їхались до Гантеру, Н.Й., в днях 17-го до 21-го серпня 1989 р., щоб відзначити золотий ювілей матури у своїй „альма матер". Це був перший і останній іспит зрілости за новою польською програмою т.зв. ліцеїв, яких УАҐ мала чотири: два були на „Головній" (гуманістичний і математично-фізичний), а два були на „Філії" (природничо-ґеоґрафічний і клясичний). Разом вчились у ліцеях 131 учнів, у тому 30 дівчат, які вперше від 1933 року почали вчитись на „Головній".

Різні воєнні хмари насувались на Европу вже від початку 1939 року. Спершу ми, студенти, захоплювалися подіями у Карпатській Україні, дехто навіть приготовляв свій наплечник та вибирався туди з допомогою у змаганні за свободу, але вже в березні мадярський наїздник зруйнував молоду державу. Тяжко було нам у тому часі приготовлятись до іспитів та ще і до досить тяжких вимог, що їх нам ставили наші професори в УАҐ. Ще тяжче було дочекатись вислідів іспиту зрілости. Врешті ми дізнались..., наприклад у моєму математично-фізичному ліцеї здало матуру 33 абітурієнти, а між ними було сім дівчат. Наш ліцей мав теж своє матуральне табльо, що його виконав мистець Едвард Козак. Переглядаючи це табльо через призму півстоліття, можна завважити, що воно віщувало наше майбутнє: там є літак, модерні хмародери, поїзди, фабрики й також... ланцюги й кайдани. По матурі ми всі прирікали стрінутись за десять років — у 1949 р.

Тимчасом доля рішила інакше. За три місяці почалась Друга світова війна. Сталін і Гітлер поділили між собою польські землі. Львів зайняли червоні полки. УАҐ стала звичайною десятиліткою. Більшість наших друзів вписалась на Львівський Університет чи на Політехніку, а деякі виїхали за Сян. Вже у 1940 і 1941 роках НКВД почало переслідувати та арештовувати нашу молодь у Львові. Першою жертвою впала наша абітурієнтка Марійка Стародуб, прекрасна дівчина, надзвичайно доброзичлива і талановита студентка, яку замордувало НКВД у червні 1941 р.

Ми надіялись, що з приходом німецьких військ прийде краща доля для України, але скоро пізнали, що сталінський терор змінився гітлерівським. В тих тяжких умовах дехто продовжував свої студії у Львові, інші працювали на громадській ниві, ще інші пішли у підпілля боротись проти наїздників, а декому вдалося переїхати до Німеччини і там продовжувати студії. У вогні війни багато згинуло, деякі залишились каліками а багато розбрелось по всіх закутках світу.

У десятиріччя матури, в 1949 році, мала група абітурієнтів, які тоді були у різних таборах Німеччини й Австрії, плянували матуральну зустріч та їм це не вдалося влаштувати. Зате у 20-ліття матури, в 1959 р.,біля 30 колишніх подруг та друзів зійшлись у Ню Йорку та спільно із своїми колишніми професорами (Михайло Тершаковець, Богдан Романенчук) святочно відзначили цю річницю. Подібні зустрічі відбулись ще у роках: 1964 (25-ліття матури), 1969 (30-ліття) і у 1979 (40-ліття). Три останні відбулися у Гантері в приміщеннях знаної Кобзярівки.

Прийшов 1989 рік а з ним п'ятдесятиліття нашої матури. Для людини а тим більше для групи людей це дійсно золотий ювілей і знову зродилась думка зорганізувати ювілейну зустріч. Комітет, до якого увійшли Степан Костик (колишній голова математично-фізичного ліцею), Марія (Міка) Левицька-Рейнарович та Святослав Шеремета. Відтак комітет кооптував ще Рому Скрипій-Пиндус. Всі вони, зокрема Славко Шеремета, багато попрацювали, щоби вміло підготувати програму, забезпечити приміщення та нав'язати контакт із колегами, яких доля розкидала по всій Америці і Канаді. Треба визнати, що їхня праця увінчалась успіхом. На зустріч приїхало 13 колишніх матурантів а разом із гостями на з'їзді було більше як 30 осіб.

Офіційна частина з'їзду почалась у суботу 19-го серпня 1989 року у Гантері в пансіоні „Ксеня". З'їзд відкрив Святослав Шеремета молитвою і хвилинною мовчанки, щоби вшанувати своїх професорів і тих подруг і друзів, що відійшли у вічність. Присутні зокрема відчули болючу втрату Тараса Грицая, який був активним організатором попередніх стрічей та якого забрав Всевишній 11-го грудня 1987 року. Відтак коротке слово-привітання мав Степан Костик, а його дружина Надя відчитала привіт, що його приготовив Степан у 1949 році на 10-літню зустріч, яка не відбулась. Його слова не втратили своєї ваги і по сорока роках. Ось декілька його думок:

„Тоді, 1939-го року, ніколи нам і не снилося, що доля так по-мачушиному з нами поступить і що за десять літ за тисячі кілометрів будемо віддалені від нашого любого Львова, далеко від Батьківщини, порозкидані по цілому світі і що так мало з нас зможуть взяти участь у стрічі, у скромній стрічі без всякої помпи і навіть без участи наших колишніх виховateлів, професорів.

...Коротких десять літ минуло від дня коли ми залишили мури Головної і десять літ — довгих як вічність. Бо скільки прийшлось нам пережити в них, скільки натерпітись!

...Ми повинні бути горді з того, що серед нас були друзі, які зі зброєю в руках у рядах УПА боролися проти наїздників-окупантів. Ми повинні бути горді з того, що серд нас були друзі, які за Правду страждали по німецьких і совєтських тюрмах.

...За декілька місяців, чи тільки тижнів, нам прийдеться покинути Европу і податися в далекі заморські країни. Нам тяжко плянувати щонебудь на будучність. Та ми маємо сповнити один обов'язок і про це нам не вільно забути: де б ми не були і в яких обставинах не знаходилися, ми маємо бути амбасадорами нашої поневоленої нації, оборонцями прав нашого народу."

Присутні із зворушенням прийняли глибокі думки друга Степана Костика з далекого 1949 року.

Далі у програмі Сидір Тимяк переказав свою життєву одисею від львівської політехніки, через студії у Ґрацу (Австрія) та про свою професійну працю на різних проєктах і будівлях у Тунезії (Африка), Колюмбії (Пол. Америка), Австралії, Канаді і ЗСА. Знову ж друг Филип Трач поділився своїми переживаннями під час воєнної завірюхи. Колеґа Славко Шеремета цікаво передав свої враження про його недавні відвідини України, зокрема міста Львова. Від подруги Роми Скрипій-Пиндус ми довідались, що у місяці травні ц.р. наші друзі мали свою ювілейну стрічу у Львові. Їх там мало бути 16 і вони хотіли відвідати приміщення колишньої УАҐ, де їх мали ввічливо прийняти учителі та учні десятилітки, ставити їм різні питання та цікавитись нашим минулим. На закінчення колеґа Володимир Трембіцький подав свою обширну оцінку теперішніх подій в Україні та відношення до нас наших сусідів, зокрема Польщі. По закінченні формальної частини, учасники жваво дискутували навколо питань, що їх заторкнули доповідачі. Брали участь у дискусії колеги: Богдан (Джек) Яців, Любомир Цимбалістий, Андрій Тершаковець, Ростислав Шутер та інші.

В суботу вечором присутні мали змогу подивитися відеозапис доброчинного концерту на фонд пам'ятника Тарсові Шевченкові у Львові, що відбувся 30-го січня 1988 року у львівській опері ім. І. Франка. Всі подивляли високий мистецький рівень та багатство талантів сучасної України.

Учасники стрічі не забували про церкву і молитву. Субота, 19-го серпня — це було свято Спаса і ми разом молились у місцевій церкві св. Івана Хрестителя, що є збудована у чудовому гуцульському стилі. Відправляв парох о. Михайло Харина, також колишній учень УАҐ. В неділю на Службі Божій о. Михайло привітав учасників зустрічі та всі спільно молились за живих і померлих матурантів УАҐ.

Стріча закінчилась бенкетом у неділю 20-го серпня в пансіоні „Ксеня", що його так вміло і смачно приготовила господиня пансіону „Ксеня" Оля Кобзяр. Бенкет відкрив молитвою о. М. Харина, а С. Костик відчитав привіти від тих колег, які з різних причин не могли прибути. Тут треба згадати щирий привіт від Володимира Каштанюка, телеграму від Володимира Кунинця та телефон від Стефи Звір-Гук. Під час бенкету було приємно почути голос завжди усміхненої Міки Левицької-Рейнарович та мати нагоду запізнатись із її донею Анею і внучкою Наталкою. Бенкет закінчено відспіванням многоліттєвія для членів комітету та загальною подякою для господині Олі Кобзяр, якій завдячуємо таке добре переведення з'їзду.

По бенкеті учасники ще довго розмовляли між собою, та старались за кілька годин наверстати півстолітню розлуку. Всі висловили бажання знову зустрітись, скажімо через 5 років — у 55-літню річницю.

Частина учасників виїхала вже у неділю, решта затримались до понеділка, 21-го серпня 1989 року, і по спільнім сніданні вони розпрощалися та роз'їхались. Перед виїздом, член виконавчого комітету УГС Надія Світлична записала на магнітофонну стрічку короткий привіт від учасників зустрічі до своїх подруг і друзів в Україні, щоб передати через хвилі радіостанції „Свобода".

Сидір М. Тимяк

Товариство українських сеньйорів у Філядельфії

Хоч сеньйори зустрічаються щомісяця на ширших сходинах, щоб послухати цікавих доповідей, оглянути добрі фільми та при каві погуторити, вони час від часу зустрічаються також на більшій імпрезі з гостиною і програмою, яку для них влаштовує управа Т-ва у великій залі Українського Освітньо-Культурного Центру.

Така зустріч відбулася 11-го червня при повній залі учасників. Молитву відмовив о.митр. Зенон Злочовський, імпрезу відкрила, гостей привітала і програму вела Ірина Райнер. У своєму слові вона назвала цю зустріч родинною, бо „родина -- це не лише зв'язок кровного походження, це також зв'язок духовий, що об'єднує приятелів, членів даної організації або товариства, як саме Т-ва українських сеньйорів. Сеньйорів єднає також їх вік. Та хоч вони віком старші, це не значить, що вони вже на грані життя. Вони духом ще не старі, у них жваві думки, повні бажань і стремлінь та повні снаги до життя. Наші сеньори не лише ідуть крізь життя, вони його виповнюють. Сеньйори пишуть, компонують, малюють, музикують. Вони працюють суспільно, вони є членами і в проводі різних товариств, в яких старанно сповняють свої обов'язки. Сеньйори виховують своїх внуків на принципі любови до Батьківщини і до рідної мови. З кожного дня їх життя, який розцінюють як дар, вони черпають вітальну силу і внутрішнє щастя, збудоване на духових вартостях".

Відбувся спільний обід, а після нього розвагова програма. Вокальне жіноче тріо сеньйорів „Камея" (Ірина Райнер, Іванна Осідач, Наталія Пуйда, акомпаньяторка Наталія Вайда) виконало „Село" А. Гнатишина до слів Т. Шевченка, і „Ой у лісі, ой у гаю", початкові слова і мелодія Р. Новосада, доповнення тексту і гармонізація для тріо і фортепіяна о. З. Злочовського.

Ведуча прочитала поему сеньйора Юліяна Балана „В 175-ліття від народження нашого генія Тараса Шевченка". В цій поемі автор змальовує добу історії України, „коли дзвеніли крицеві шабельні звуки, коли родюча земля вкривалась могилами, а народ терпів і страждав від народньої кривди під чоботом напасників". Тоді віщі слова Тараса додавали снаги й сили, щоб „Зректися і відбити всяку примусову згоду"...

У дальшій частині виступив бандурист і співак Петро Гурський. Він співав і грав на бандурі народну пісню „Ой горе тій чайці небозі" в опрацюванні Г. Китастого, і дві пісні П. Майбороди до слів А. Малишка „Рідна мати моя" і „Ми підем, де трави похилі" в його власному аранжуванні.

На бажання сеньйорів „Дайте щось веселого у програмі" ведуча переказала низку дотепів.

На закінчення програми тріо „Камея" виконало дві веснянки „Ой зацвіли фіялочки", мелодія Ф. Колесси, і „Через Дунай кладочка", народна пісня, обі в музичному опрацюванні проф. Зої Маркович.

Усі точки програми були старанно підготовані і добре виконані, за що вдоволена публіка нагородила виконавців оплесками.

Гостем на імпрезі був стейтовий репрезентант республіканець Джон Фокс, якого на залю впровадив діючий голова Т-ва сеньйорів інж. Олександер Михалюк, а публіці представив президент УОКЦентру д-р Олександер Черник. Джон Фокс вручив грамоти з відзначенням за заслуги для Центру сеньйорам: Іванові і Анні Квік та Марії Данилів. Відзначення спонзорував УОКЦентр.

21-го червня відбулися останні передвакаційні ширші сходини сеньйорів, в програмі яких був дуже цікавий фільм з телевізійного відеоапарату, інтерв'ю американського репортера з о. Андрієм Чировським і проф. Тарасом Гунчаком у справі неконституційного переслідування українців Бюром ОСІ.

На час вакацій (липень-серпень) чинності Сеньйорів були припинені, за винятком обідів, які видаються цілий рік у вівторок і четвер о год. 12:00. Від вересня почалася вже програма зайнять: кожний вівторок — руханка, кожна перша середа місяця — перевірка тиску крови і сходини управи, кожна третя середа місяця — ширші сходини.

Є запроєктовані поїздки і прогулянки: до Ню Йорку на концерт для відзначення 95-річчя Українського Народного Союзу та 40-річчя українського хору „Думка" (17-го вересня); до Балтімору оглянути найбільший і наймодерніший в Америці акваріюм (у вересні, дата буде подана згодом); до Вашінгтону на святкування 175-річчя від дня народження Т. Шевченка (7-го жовтня); на Союзівку і до Ґлен Спей, на два дні у жовтні (дата буде подана пізніше). Очевидно, поїздки відбудуться тільки тоді, як зголоситься відповідна кількість учасників, щоб виповнити автобус. Зголошення приймає Марія Данилів, тел. 676-8059. Слідкуйте за нашими оголошеннями по суботах на радіопрограмі ім. В. Блавацького.

Ірина Райнер

ЛЄХ ВАЛЕНСА, ЯКИЙ відвідує Західню Німеччину, звернувся з гарячим закликом до провідників політичного і економічного світів, щоб вони не були такі обережні з інвестиціями в Польщі, бо тільки це може скоро відживити економіку цієї країни. Л. Валенсу вітали в Західній Німеччині дуже тепло, але не було там ще позитивної реакції на його заклик.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

на **ПАТРІЯРШИЙ ФОНД** зложили:

V — 89

1,000.00 дол. — Юрій Кравець;
300.00 дол. — Андрій Закала;
по 100.00 дол. — Евдокія Мартинів (в пам'ять мужа бл. п. Івана у 12-ту річницю смерти), Лідія Стебельська, Марія Овчаренко, Теодозія Брикович (як неприйнятий гонорар за поміч в підготовці скриптів до друку для д-ра Р. Осінчука), Модест і Ірена Кливак, Стефан Сливоцький, Марія Овчаренко (на висилку релігійної літератури в Україну);
по 50.00 дол. — Зиновій Квіт, М. Е. Стасюк (замість квітів на могилу бл. п. Тараса Кордуби), проф. Петро Войтович (на книжки в Україну), Андрій і Лідія Закревські (25.00 дол. на УКУ в Римі, 25.00 дол. на релігійні книжки в Україну), Любомир і Стефанія Гуменюк, Йосиф Боба, Іванна Блага, Українська Церква в Форт Вейн, ІН.;
40.00 дол. — Ярослав і Марта Сидір;
по 25.00 дол. — Соня Конрад, Ірена Мельник, Евген Федак, д-р Юрій і Христина Свищук, Іван і Марія Ґумовські, Наталія Мітрінґа, Микола Барицький, Ярослав Бігун, Катерина Ковшевич (у пам'ять бл. п. О. Шепаровича), Орест Попович, Т. Небор, Олена Костюк, Володимир Саляк;
по 20.00 дол. — д-р Роман Біпак, Стефан Сідлярчук, д-р Микола Барусевич, д-р Романа Навроцька, Віра Левицька, Любомир Калинич, Франко Шатинський, Зенон Савицький;
по 15.00 дол. — Петро Патряк, д-р Юрій Савицький, Роман Крупка;
13.00 дол. — мґр Юліян Бачинський (на книжки в Україну);
12.00 дол. — Марія Оксана Бачинська (на книжки в Україну);
по 10.00 дол. — Іванна Серединська, Роман Грабець, Лев Семущак, Роман А. Мельник, Михайлина Січинська, Володимир і Марія Луців, Богдан Принада, Михайло Барановський, Мирослав Клімко, Василь Грибик.

На будову бібліотеки і музею в Римі зложили:
1,000.00 дол. — Анна Марчиха.

Листа ч. 0046 і 0047 — Коляда УПТ-ва в Балтиморі, Мд. — листа ч. 0046 — збірщик Евген Снігура, зложили:
по 25.00 дол. — Стефан Поперечний, Евген Снігура;
10.00 дол. — Іван Сливка.

Листа ч. 0047 — збірщик Петро Войтович, зложили:
25.00 дол. — Петро і Володимира Войтович;
20.00 дол. — Мирон і Оксана Коропецькі;
по 10.00 дол. — Михайло Стельмащук, Петро Зозуляк, Ольга Бендюк;
по 5.00 дол. — Адам Ціздин, Марія Хома, Петро Свистун, М. Зозуляк, Дарка Блашків, Ірка Зозуляк, Ярослава Бендюк;
4.00 дол. — Іван Грицківський;
по 3.00 дол. — Надя Войтович, Ярослав Теребух;
по 2.00 дол. — Розалія Ласик, Антон Лукіянчук.

Замість квітів на могилу бл. п. Нестора Сума зложили у Філядельфії, Па.
20.00 дол. — д-р Тетяна Цісик;
по 10.00 дол. — д-р Леонід Рудницький, Олена Ощипко.

Українське Патр. Товариство в Баффало, Н. Й. — переслав Зенон Боднарський (референт Патр. Фонду)
1185.00 дол. — наступна вплата зі збірки Відділу — з того 1,000.00 дол. зложили д-р Мирон і Люба Кучмак.

В пам'ять бл. п. інж. Романа Вергуна, зложили:
20.00 дол. — д-р Михайло і д-р Уляна Лоза;
10.00 дол. — Оксана Бережницька.

В пам'ять бл. п. Ірини Шинаровської, зложили:
500.00 дол. — Стефанія Пришляк;
по 20.00 дол. — Зиновія Мосійчук, Розмери Громчак, Родина Заньків, інж. Богдан і Марія Пашковські, Степан і Ольга Душенко, Степан і Слава Шишка;
по 10.00 дол. — Оксана Бережницька, Михайло і Віра Пелех;
по 5.00 дол. — Марія Паньків, Роман Касприк.

У пам'ять бл. п. Василя Колінко, зложили у Філядельфії, Па.
по 100.00 дол. — д-р Юрій і Наталка Попель, Богдан і Наталка Леочко;
по 25.00 дол. — Стефан і Анна Макух з Родиною, інж. Юліян і Олена Головчак, Адемар і Марія Раковські, Уляна Кулиняк, Віра і Катерина Пак, Володимир Мисько;
20.00 дол. — Маркіян і Люба Онуферко.

Прихід з Бенкету з нагоди 15-річчя Товариства Свята Софія, який відбувся 6-го травня 1989 року у Філядельфії, Па.
7,770.00 дол.
5,755.00 дол. — прихід з бенкету;
1,815.00 дол. — датки замість участи в бенкеті;
180.00 дол. — датки під час бенкету, зложили: 70.00 дол. — о. Тома і Софія Бариляк, 50.00 дол. — д-р Ярослав і Стефанія Бернадин, по 20.00 дол. — Мирослава Белей, Марія Шумська, Володимир Вербовський.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду - складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд можна відтягати від податку. IRS No. 23-7380645

Всі чеки просимо виписувати на

St. Sophia Religious Association
— Patriarchal Fund

та пересилати на адресу

7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117

ПЛАСТОВІ ЗАЙНЯТТЯ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Щотижневі сходини новацтва і юнацтва Пластової Станиці в Ню Йорку розпічнуться апелем пластової молоді в суботу, 16-го вересня ц. р; о год. 1.30 по полудні в авдиторії Академії св. Юра, 215 Схід 6-та вулиця. Присутність новацтва і юнацтва та виховників у пластових одностроях обов'язкова.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР

Виппані, Н.Дж. — Тут в суботу, 16-го вересня ц.р., о год. 7:30 вечора в приміщеннях Рамада Інн, дорога ч. 10 захід у Іст Гановер заходом 61-го Відділу СУА відбудеться авторський вечір д-р Марти Богачевської-Хомяк. Вступ 8 дол. від особи включає каву і солодке.

У ВИБОРАХ ДО НОРВЕЗЬКОГО парляменту перемогли несоціялістичні політичні партії, що доказує, що населення не є вдоволене дотеперішнім соціялістичним урядом і його політикою відносно економічного стану країни та опіки над безробітними. Найбільше зміцнилося тепер становище правої партії проґресистів, яка дістала у виборах 21 місць в парляменті, а досі мала два.

17-ЧЛЕННИЙ КОНҐРЕС європейських жидів рішив підтримати внесок Тео Кляйна, колишнього президента цієї організації, щоб завісити формальні контакти поміж жидівськими групами і Римо-Католицькою Церквою з приводу того, що досі не полагоджено домагання жидів замкнути монастир Кармеліток, що знаходиться в околиці Авшфіцу, де був концентраційний табір.

ФІЛЬМИ БОГДАНА СОЛУКА

1. „Українські Д. П. в Німеччині", 1945
2. „Капеля бандуристів в Німеччині 1947".
3. „Чорноморці" (Арт. Тагаїв, Ярошевич, Довганюк).
4. „Чар танку" (Арт. Р. Прийма, О. Заклинська).
5. „Львівські катакомби".
6. „Українці в Північній Америці".
7. „Давфин фестиваль"
8. „Сан-Дієґо фестиваль"
9. „Романс в Карпатах".
10. „Турне Капелі Бандуристів по Европі 1959".
11. „Княжа доба" (Хрищення України).
12. „1000-літні святкування Х. У. в ЗСА, 1988.

УВАГА! Продукуючи мої фільми я ніколи не робив попередніх збірок, як це деякі особи сьогодні практикують!, я продукував фільми у власних силах! І сьогодні пропоную вам їх на відео по $50.00.

ЗРЕВАНЖУЙТЕСЬ!

Організуйте фестиваль моїх фільмів у вашій громаді та прославляйте осяги нашої еміґрації 1944-1989 років.

SOLUK—FILM
2175 Ponet, Hollywood, Calif. 90068

Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку

запрошує Членів й Українське Громадянство

на ЗУСТРІЧ з ДОПОВІДДЮ на тему:

СУЧАСНИЙ СТАН ПЕРЕКЛАДНОЇ ЛІТЕРАТУРИ В УКРАЇНІ

яку виголосить редактор журналу ВСЕСВІТ, що появляється в Україні

Олег Микитенко

яка відбудеться

у четвер, 21-го вересня 1989 р. о год. 6:30 вечора у домі НТШ, при 63 Четверта Авеню в Ню Йорку між 9-ою і 10-ою вулицями

Маємо на складі довго-очікуваний другий том

ІСТОРІЇ ГУЦУЛЬЩИНИ

Миколи Домашевського

Гуцульський дослідний Інститут і Конференція Гуцульських Товариств Америки і Канади, Чикаґо, 1985, стор. 507.

Подані історичні моменти Гуцульщини, часи заселення до нашої ери та населені пункти від XII століття до 1970 року. Широко подана історія сіл і міст, походження їх назв, природні багатства, релігійно-церковне, громадсько-політичне і культурно-освітнє життя мешканців, а наприкінці — видатні діячі минулого.

М'яка обкладинка $33.00
Тверда обкладинка 37.00

Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% продажного податку

Маймо...

Закінчення зі стор. 2.

шочерговим завданням, — в умовах і в наслідок брутальної русифікації насамперед рятувати мову — душу народу. З цього треба починати, бо не може народ, позбавлений мови, нацією, яка достойна державного життя. Яка не гірка правда, але насильна і тотальна русифікація настільки знівечила почуття, національної свідомости широких мас населення України, що невідомо, який був би сьогодні результат всенародного референдуму відносно української державности. З цією трагічною реальністю необхідно й тут рахуватися так, як до цього змушені були прийти на батьківщині активні діячі справжньої перебудови, борці за відродження придушеної довгими роками національної свідомости.

Нелегка ця перебудова, але її взяли на свої плечі відважні люди. То чи не пора й нам тут, у досить непоєднаній діяспорі замислитися також і над власною перебудовою. Доводиться визнати, що чимало гасел, якими довгі роки живилася українська еміграція, слід переоцінити, дещо зовсім відкинути як шкідливе для великої справи, що відбувається на батьківщині. Чимало організацій тут перебуває, так би мовити, в застійному періоді, не бажаючи рахуватись з тим, що обставини змінились. В Україні вже не користуються характеристикою української еміґрації як „зрадників свого народу, запроданців світового імперіялізму", — навпаки, — все більше рук простягнено до нас для спільних дій.

А оглянься критично на себе, — якими руками ми не раз і ще й досі їх зустрічаємо? Не варто наводити факти, кожен зна, що й понині дехто не хоче мати нічого спільного з „запроданцями Москви". А тих, хто виявляє згоду зустрічатися з людьми з України, оголошують такими ж запроданцями. Вельми правовірні наші патріоти не одного вже покарали тільки за те, що вони, молоді люди, насмілилися поїхати вчитися до Києва! Факти? Самі знаєте.

Хай ні для кого не буде сумнівом, що доля нашої незалежности і державности вирішуватиметься там, на землі нашої батьківщини і людьми цієї ж землі. Нам дається сприятлива нагода всіма засобами сприяти, допомагати визвольному процесові в Україні. Хто не зрозуміє цього, ризикує лишитися на безплідному узбіччі цього процесу.

Мандрівка...

Закінчення зі стор. 2

велика й мала хата, і те місце, де тридцять років назад горіли-світились лямпійони, а вакаційні гості, під звуки патефона, танцювали на травичці танго. Годі повірити, — правда?

— А хто ж тут тепер у гостях, — питаю пані Оксану.

— Є дві симпатичні пані, Ірина Крамарчук і Ганка Коренець. У нас затишно й спокійно, можна направду відпочити.

Внизу блистить озерце, через нього тягнеться кладка, а за кладкою — хатка, де стаціонують Соневицькі.

— О! Їх давно вже немає, — каже пані Оксана. Вони під Лексінґтоном побудували хату, д-р Соневицький розрухав концертами в ґражді — всю околицю.

— Хіба не читаєте преси?

Я слухаю концерту жаб, сюрчіння пільних сверщиків, бриніння бджіл, і дивуюся, як Божа природа сама собою створила безкоштовні концерти для насолоди людини.

Я прощаюся з горами, з вершками Клюфасівки посилаю привіт Кознарським, і нащадкові роду Фіголів, милим паням: Марусі С., Анці Л., Мері М., Мілі Р., Люсі П., Галі й Миросі, цілому родові Горішка, пані Костів і моїй фамілії; Зайкові, Дозі, Юркові й Гандзі. О, моя дорога пані Людмило! Шлю вам сердечний привіт!

„Наплечники готові, прощай моє дівча"... Пора вдорогу домів. Хутко червонітимуть гантерські, багаті ліси, й останнє сонце, застромлене на церковну баню грітиме все тихше, й тихше... Мистці-малярі вирушатимуть у пошуках за кольорами, й колесо гантерської історії стане котитися все далі, й далі, й далі...

ПОДЯКА

Найперше ДЯКУЮ Високопреподобному Пароховi церкви св. Юра у Ню Йорку, членами якої Покійна бл. п. Марія і я були від 1951-го року, генеральному вікареві Нюйоркcько-Стемфордської епархії Ігуменові ПАТРИКІЄВІ ПАЩАКОВІ, ЧСВВ. Він прибув з Ню Йорку до похоронного заведення у Джерзі Ситі, відправив Парастас, сказав зворушливе слово й наступного дня вранці приїхав знову для відправлення Панахиди, поїхав на цвинтар св. Андрія у Бавнд Бруку і там відмовив останні молитви. Дякую Преподобному Отцеві Левові Ґолдареві, який прибув із Ню Йорку до похоронного заведення в Джерзі Ситі, щоби диякoнувати на Панахиді.

Сердечно дякую всім тим Паням і Панам, які зволили взяти участь у Панахиді в середу, 30-го серпня чи в похороні моєї дружини Марії 31-го серпня 1989 р.

Щира моя подяка Головному Предсідникові УНСоюзу д-рові ІВАНОВІ ФЛИСОВІ, який зробив милу несподіванку своєю промовою на Панахиді, говорячи про Союзову громаду, до якої належала Покійна та належу я. Таку ж несподіванку вчинив голова Наукового Т-ва ім. Шевченка д-р ЯРОСЛАВ ПАДОХ, який сказав гарні слова про Покійну, яка помагала своєму чоловікові, як активному членові НТШ. Сердечно дякую ВПані УЛЯНІ СТАРОСОЛЬСЬКІЙ, яка промовляла на Панахиді в імені звеличників Кетскільського Гантеру, до яких належала Покійна. Дякую Українському Народному Союзові та Редакції й Адміністрації „Свободи", які прислали на домовину Покійної два прегарні вінки квітів. Дякую всім тут Неназваним, які прибули навіть з далеких місцевостей, щоби віддати останню прислугу Покійній.

Сердечно дякую всім тим, які мені усно, телефонічно чи листовно висловили своє співчуття. Особливо дякую тим, які замість квітів на могилу склали пожертву на різні цілі і тим, які замовили Богослужби на інтенцію Покійної. Дякую установам, організаціям та окремим особам, які сказали мені добре слово і перепрошую, що я не всилі дякувати кожному зокрема.

ІВАН КЕДРИН

КОНЦЕРТ...

(Закінчення зі стор. 1)

чатку існування хору „Думка" з ним співпрацювали. На закінчення цілої програми побачимо музичне полотно — весілля з опери „Олена" сучасного українського композитора Андіря Гнатишина з участю танцювальної групи „Сизокрилі".

Получення цього ювілейного концерту хору „Думка" із ювілеєм найстаршої української організації Українського Народного Союзу, що вже від 95 років працює не лише на забезпеченевому полі, але й на культурному — це рівновага вартостей і потреб, які так влучно умів поєднати завжди УНСоюз та робить це і досі, чого доказом цей ювілейний концерт.

Його програма, його святочний настрій та пильна та довга підготовка, роблять цю імпрезу загально суспільною подією, яка повинна знайти зрозуміння і зрушити почування цілої української громади Ню Йорку і околиці.

У ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІД ДНЯ СМЕРТИ Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ

бл. п.

СТЕФАНА ШИЛА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

в церкві Успіння Божої Матері на Роземонт, Монтреаль, Канада у суботу, 30-го вересня 1989 р. о год. 9-ій вранці

Про участь і молитви за душу Покійного просить

РОДИНА

Наша Найдорожча Мама, Бабця і Прабабця заснула навіки 8-го вересня 1989 р.

СВ. П.

ДОРА САВЧЕК з дому МАТКОВСЬКА

вдова по д-рові Янові Савчекові, судді в Галичині.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 9-го вересня 1989 р. Похована на Princeton Cemetary, Princeton, N.J.

В глибокому смутку:

дочка — МАРТА САЛДАН
внучка — АЛІНА ЛЕНАЗ з мужем ДЖЕРАЛДОМ
правнук — ДЖЕРАЛД, мол.

Комітет „Бережанська Земля"

ділиться сумною вісткою зі своїми Членами і Громадянством, що 31-го серпня 1989 р. помер

СВ. П.

СТЕПАН ЩУР

народжений 14-го грудня 1895 р. в селі Котів, пов. Бережани, хорунжий УГА, співосновник і постійний член Комітету „Бережанська Земля", громадський, політичний і церковний діяч на Рідних Землях і на еміґрації, щиро відданий український патріот.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 2-го вересня 1989 р. з церкви св. Юра в Ню Йорку на український православний цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

•

ВШ. Родині Покійного складаємо глибоке співчуття

УПРАВА КОМІТЕТУ

ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ

95-ліття УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ та 40-ліття існування ХОРУ „ДУМКА", Ню Йорк

ВІДБУДЕТЬСЯ

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ

в неділю, 17-го вересня 1989 року о годині 4-ій по полудні

в Avery Fisher Hall, Lincoln Center, N.Y.

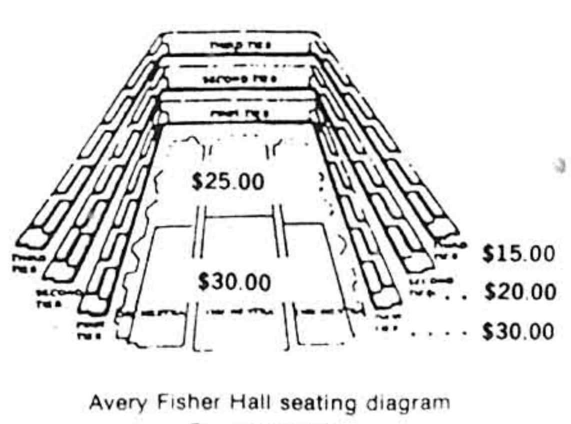
при співучасті:

вокального ансамблю хору „ДУМКА",
відомих українських оперних співаків і піяністів
та танцювального ансамблю РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ

Квитки вступу продаються в українських крамницях — в Ню Йорку СУРМА і АРКА, в Нюарку ДНІПРО, при касі в Лінкольн Центр, як також поштою в УНСоюзі.

Reserve by Mail

Ukrainian National Association
30 Montgomery St., P.O. Box 17 A
Jersey City, New Jersey 07303

Avery Fisher Hall seating diagram
Розклад місць

Information by Phone:

SURMA	212-477-0729	DNIPRO	201-373-8783
ARKA	212-473-3550	U.N.A.	201-451-2200

TICKET ORDER FORM — September 17, 1989

Location	Price each	No. of tickets	Total price
Orchestra, Front	$30.00		
Orchestra, Rear	$25.00		
First Tier	$30.00		
Second Tier	$20.00		
Third Tier	$15.00		

Grand total enclosed $

For Concert Ticket's enclose: coupon, payment, stamped, self addressed envelope.

Mail to U.N.A., 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Please Print
Name
Address
City State Zip
Day Phone Eve. Phone
No. of tickets Amount enclosed

ЮВІЛЕЙНИЙ З'ЇЗД ДРОГОБИЧАН

Минуло сорок п'ять років з того часу, як сотні жителів колишнього Дрогобицького повіту й їхні родини мусіли покинути Україну. З бігом часу вони поселилися на кількох континентах, але в їхніх душах ніколи не гасла любов до рідних сторін, до їхнього „Підгір'я прекрасного". Цю любов вони підтвердили ділами — створили своє рухливе земляцьке об'єднання, влаштовують періодичні з'їзди й зустрічі та випустили в світ три томи регіонального збірника Дрогобиччини.

На жаль, кількість розпорошених по світу уроджеників і колишніх жителів Дрогобиччини постійно малє, а їхні нащадки, які ніколи не бачили вужчої батьківщини своїх батьків і дідів, нею здебільша мало цікавляться. Невблаганний „косар" не пощадив недавно, між іншим, ініціятора й ентузіяста земляцького руху дрогобичан Володимира Оседерчука, що протягом останніх 18 років безперервно очолював цей рух як голова Центрального Комітету Дрогобиччини. Після його смерти в 1988 році діючим головою комітету став заступник голови, відомий суспільно-громадський діяч Степан Гавриш. Разом з іншими членами управи, він доклав усіх зусиль для влаштування 10-го З'їзду дрогобичан, який був запланований на 1988 рік, але не міг тоді відбутися з уваги на всенародне святкування Тисячоліття Християнства в Україні й несподівану смерть голови Центрального комітету Дрогобиччини.

З'їзд відбувся 10 — 11-го червня ц.р. на оселі Українського Братського Союзу „Верховина" в Глен Спей. Для дрогобичан він був ювілейний, бо вони відзначили 25-річчя існування свого земляцького об'єднання, яке з часом оформилося як Центральний комітет Дрогобиччини, а 25-ті роковини Першого з'їзду дрогобичан, що відбувся 1964 р. у Філядельфії.

У з'їзді взяло участь близько 900 зареєстрованих осіб і декілька гостей. Учасників було менше, ніж на останніх з'їздах, мабуть, тому, що багато збайдужіли до своїх рідних сторін через довге перебування на чужині або хворіють.

З'їзди дрогобичан відбуваються тепер щодва роки. Їхній 10-ий з'їзд був першим з'їздом, на якому були також гості з Дрогобича — дві особи, що приїхали відвідати своїх рідних в Америці. Адміністрація „Верховини" під проводом Ярослава Гавура подбала про те, щоб дрогобичани, які оце вже вдруге мали свій з'їзд у їхній оселі, добре почували себе.

З'їзд відкрив діючий голова об'єднання дрогобичан С. Гавриш. У вступному слові він звернув увагу на потребу продовжувати земляцьку діяльність у зв'язку з історичними подіями, що відбуваються тепер в Україні. Він прочитав довгий (46 прізвищ!) список дрогобичан, про яких відомо, що померли в діяспорі між останнім з'їздом дрогобичан у 1986 році і цим з'їздом. Їхню пам'ять присутні вшанували однохвилинною мовчанкою.

Нарадами з'їзду керувала президія: мгр Адольф Гладилович — голова, д-р Іван Куйдич — заступник голови і Марія Зелінська та Оля Оседерчук — секретарі.

Про пророблену працю Управи Центрального комітету Дрогобиччини звітували колишній заступник голови, а тепер діючий голова С. Гавриш, секретар Микола Курчак, касир Роман Микита й голова Контрольної комісії мгр Володимир Яців. Зі звітів присутні довідалися, що переобрана у 1986 р. провід мав болючі втрати: крім покійного голови В. Оседерчука у вічність відійшли — другий заступник голови Михайло Івасівка і член Контрольної комісії Богдан Соболта. Управа мала п'ять засідань. Вона підтримувала листовний зв'язок із своїми земляками у вільному світі та інформувала їх за допомогою оголошень у пресі. Кошти друку третього тому „Дрогобиччина — земля Івана Франка" повністю заплачені. З книжки, що вийшла в 1986 році тиражем 300 примірників, залишилося тільки 52 примірники. Залишилася ще деяка кількість другого тому, а перший том уже давно розпроданий.

На пропозицію Номінаційної комісії, що її очолював Теофіль Дякун, з'їзд вибрав новий провід Центрального комітету Дрогобиччини в такому складі: управа — голова Степан Гавриш; заступник голови — д-р Іван Куйдич, секретар — мгр Зірка Колінко-Мисько, касир — Роман Микита, члени — мгр Адольф Гладилович, Теофіль Дякун, Марійка Зелінська, Микола Курчак, Мелянія Кривокульська, Микола Кунцьо, Ярослав Римар і Віра Шуль; Контрольна комісія: голова — мгр Володимир Яців і члени — Василь Захарія й Оля Оседерчук.

Дискусія над пляном праці нової управи показала, що **найбільшим бажанням** з'їзду є **видати четвертий том „Дрогобиччини — земля Івана Франка"**. Цю справу докладно з'ясував голова С. Гавриш. Він сказав, що частина матеріялів для четвертого тому вже готова, а решту можна буде зібрати, але щоб видати книжку, потрібні перш за все гроші. На його заклик складати на цю ціль по 100 долярів, **зібрано негайно близько 4,000 долярів, з чого 1,000 пожертвувала в пам'ять свого покійного батька інж. Олександра Татарського його дочка Калина Козак.**

Приємним відпочинком і розвагою для учасників з'їзду після його успішних нарад був бенкет з гарною мистецькою програмою. Господарем бенкету був голова С. Гавриш. За головним столом крім нього сиділи парох „Верховини" о. Юліян Осадца з дружиною Стефанією і дрогобичани А. Гладилович, М. Зелінська, М. Кривокульська, Ярослава Ціханська, О. Оседерчук, М. Курчак, д-р І. Куйдич з дружиною Ніною і мгр В. Яців.

Учасників з'їзду вітали представники двох земляцьких об'єднань — „Бойківщини" Іван Кульчицький і „Рогатинщини" д-р Олег Кудрик. Крім того прочитано привіти від Комісії регіональних дослідів і публікацій при НТШ (голова д-р Василь Лев, секретар Микола Турецький) і від дрогобичан Романа Іваницького, інж. Івана Фури, Степана Кікти, Романа Сасика, інж. Дмитра Білого, Ярослава і Іванки Іванусевичів, Володимира Кваса й польського письменника Тадеуша Хцюка.

Програму вечора збагатила низка українських пісень у виконанні двох представників музичного світу — гостя зі Львова, молодого талановитого автора пісень гітариста Гриця Гринівця і бандуриста Романа Левицького, автора відомих „Небелиць діда Паланиці", що друкуються у „Свободі".

Для відзначення незвичайної й голосної події, що сталася в селі Грушові коло Дрогобича, Роман Левицький заспівав у супроводі бандури нову пісню — вірш з України „Ой дивна новина, чудо із чудес", а Оля Оседерчук той самий вірш продеклямувала. Вірш невідомого автора розповідає про появу Пречистої Діви „в чорному фелоні" на бальконі старенької грушівської каплиці.

Після вечері Р. Микита показав на екрані прозірки, що їх він зробив коли недавно відвідував свій рідний Дрогобич.

Ті, що хотіли забавлятися, залишилися в залі й танцювали під звуки відомої оркестри Богдана Гірняка.

В неділю разом із жителями оселі, дрогобичани взяли участь у Службі Божій, що її відправив у чудовій дерев'яній церкві св. Володимира її парох о. Ю. Осадца, який також відслужив Панахиду за померлих дрогобичан.

Після цього відбувся спільний прощальний обід для учасників зустрічі, під час якого обраний голова Степан Гаврищ подав плян праці на найближчі два роки, подякував всім за участь у з'їзді і молитвою, яку провів о. протоієрей Нестор Коваль, закінчено зустріч.

Адольф Гладилович

Ювілей української парафії Пресвятої Родини у Вашингтоні

В неділю, 17-го вересня, українська католицька парафія Пресв. Родини святкуватиме 40-річний ювілей свого існування. Свято розпічнеться архиєрейською Службою Божою, в якій візьмуть участь владики нашої митрополії. Після Служби Божої відбудеться бенкет з мистецькою програмою.

Квитки на бенкет у передпродажі: 10 дол., сеньйори 5 дол., або при касі перед бенкетом: 12 дол., сеньйори 7 дол, діти 2 дол.

Сорок років це довгий період часу в житті людини. Дехто з тих, що були співтворцями-піонерами нашої парафії в 1949 році, вже відійшли до вічности, але багато з них ще й сьогодні продовжує розпочате діло. Ми добре пам'ятаємо тяжкі початки нашої парафії та з якими труднощами приходилось нам і нашим парохам боротись. Тому ми бажали б на цьому ювілейному святі стрінути колишніх наших парохів, а особливо першого пароха о. крилош. Володимира Возняка. При цій нагоді ми бажали б його привітати із золотим ювілеєм його священства.

На протязі чотирьох декад жертвенної праці парафіян і їхніх парохів, а особливо отців Редемптористів, здвигнено величавий український національний храм — собор Пресв. Родини у столиці Америки (на жаль, ще не цілковито викінчений). Задум був понад фінансові сили невеликої української громади Вашінгтону і околиці. Тому за апробатою наших епархій ведеться будівельна кампанія серед українських поселень Америки і Канади. Кампанія вимагає розсилання десяток тисяч листів до наших парафій, розсіяних по цілому континенті Північної Америки, а також особистого відвідування тих парафій і мирян. Цей велетенський обов'язок взяв на себе наш співпарох о. Йосиф Дениццук, як директор кампанії. Щоб мати загальну уяву про розміри кампанії, досить навести один деталь: щоб відвідати наші поселення, о. Йосиф проїхав понад 250,000 миль дороги. Залишилось ще кільканадцять парафій, яких о. Йосиф ще не мав змоги відвідати (чи може хвилево забракло йому фізичних сил?).

Ювілейний комітет запрошує всіх взяти участь у великому святі нашої парафії та оглянути наш золотоверхий собор Пресв. Родини — гордість усіх українців американського континенту і діяспори.

Т. Дячок

В Бразилії ще одна професійна сила

Коли говоримо про ще одну професійну силу на терені Бразилії, то це завдяки допомоговій акції, яку веде Союз Українок Америки вже від довгих років, а в цім випадку також завдяки ще іншим родинам які причинилися до цієї допомоги за посередництвом СУА.

Д-р Д.Х. Равлик

Нова професійна сила в галузі медицини — лікарка Дебора Христина Равлик.

Народилася Дебора Христина 13-го серпня 1965 року в Куритибі. Батько її, Остап Равлик, помер тому кілька років. Мати її Марія Марчук, завжди активна при українській католицькій церкві Різдва Божої Матері. Мати М. Марчук-Равлик зі своєю донею і ще з одним сином хворим в ліжку від довгих років, живе дуже скромно.

Завдяки своїй матері маленька Дебора Христана вже від маленьку зачала вчитися читати і писати по українськи при українській католицькій церкві Різдва Божої Матері, учащаючи рівнож до суботньої школи при Хліборобсько-освітньому Союзі. Належала Дебора Христина до фолкльорної групи, сьогодні „Барвінок", при Хліборобсько-Освітньому Союзі, аж до 20-ти років свого життя, бо останні посилені студії забирали їй весь вільний час.

Все таки з глибокою українською душею, помимо інтенсивних студій і практики на медицині, Дебора Христина учащала три роки на курси української мови при Федеральнім університеті в Куритибі. Рівнож перейшла повний курс англійської мови.

Дебора Христина читає, пише і чудово говорить по-українськи. Тому при недавно створеній студентській організації в Куритибі її вибрали референткою зовнішніх зв'язків.

Дебора Христина Равлик закінчила студії медицини 22-го грудня 1988 року. Яка щаслива і горда її мати, що її доня закінчила студії з великим успіхом в таких молодих літах. Рівнож і СУА може почуватися гордим, як рівнож і ці родини, які допомогли виховати цю нову професійну силу в українськім дусі.

Д-р Михайло Рубінець

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

На службі російського імперіялізму

У київській „Спортивній газеті" в числі з 17 серпня в колонці листів її читачів під заголовком „Чи слушні претензії?", появилася нова добірка, в якій передплатники порушують ряд важливих справ організованого спорту в поневоленій Україні. Хочемо звернути увагу на один із цих листів, що його написав І. Федевич із міста Стрия Львівської области.

Особливе значення у становленні української культури має фізична культура. Години фізичної культури в школах повинні вестися українською мовою, як і заняття у різних спортових секціях. Мрію про те, щоб Україна, як член Організації Об'єднаних Націй, брала б участь своїми збірними командами на світовій спортовій арені. Вважаю, що газета могла б більше місця приділити саме темі становлення культури через фізичну культуру".

Не зважаючи на те, що Федевич висловив мрію великої більшости українського народу й українських спортовців, якийсь спортовий політрук від редакції дав таку обманну відповідь: „Хотілося б, щоб наші читачі були уважнішими. Ми вже кілька разів відповідали прихильникам, так би мовити, спортового відокремлення України од збірних команд СРСР, що згідно зі статутом МОК (Міжнародний Олімпійський Комітет), команди виставляють суверенні країни, а не республіки, або штати..."

Як бачимо, цей слуга російського імперіялізму у спорті явно збрехав, адже МОК вже не раз давав вияснення, що Україна зможе брати участь у світовій Олімпіяді, якщо зорганізує свій Національний Олімпійський Комітет. Одначе до цього не допускає Москва і тому українські спортовці мусять виступати у збірній імперії.

Порто Ріко, наприклад, є стейтом Америки і все таки бере участь у світовій Олімпіяді окремо.

Федевич мав на увазі не тільки олімпійську збірну України, але й, наприклад, збірну футболу. Вже десятиліття українські футболісти приневолені репрезентувати імперію, як в іграх за чашу Европи, так і світовий чемпіонат. Як відомо, в цих іграх постійно беруть участь збірні Шотляндії, Валії, Північної Ірляндії, які не є суверенними країнами. Український народ й українські футболісти свідомі тієї аномалії, але цього факту не хоче бачити спортовий політрук „малорос" в редакції київської „Спортивної газети". Українські спортовці, як роботи зобов'язані вірно служити панівному російському народові, прославляти всемогучу матушку Росію. З тією метою українським спортовцям відбирають рідну мову і примушують від наймолодших років послуговуватися мовою „старшого брата". Ось чому Федевич написав, що „години фізичної культури в школах повинні вестися українською мовою", але російський вислужник в редакції цю слушну пропозицію зумисне оминув, не дав жодної відповіді.

Не сумніваємося, що серед 30,807 листів, які, як подає „Спортивна газета", редакція одержала в цьому році листів типу Федевича тисячі, але слуги російського імперіялізму від спорту в редакції тієї газети радше їх не реферують, ігнорують.

Що бентежить Сергія Бубку?

В місячному спортовому київському журналі „Старт" за травень ц. р. появилося інтерв'ю з відомим українським легкоатлетом Сергієм Бубкою, що його провела кореспондентка Алевтини Левицька. Перед поданням цього інтерв'ю Левицька написала:

„Наш земляк з Донецька Сергій Бубка сьогодні в світі спорту „зірка" першої величини. Минулий рік додав до його численних титулів ще й звання олімпійського чемпіона, а під завісу сезону поставив попереду в найпрестижніших опитах і анкетах. Тепер у видатного стрибуна з жердиною є всі регалії, які тільки можна здобути в спорті. А ще є „Фольксваген" — подарунок організаторів міжнародного турніру в Західній Німеччині. Є затишна, хоч і не дуже простора квартира на тринадцятому поверсі в центрі міста Донецька. Є двійка синашків і молодший з них, таткiв тезко, повторює Сергія-старшого геть у всьому, аж до усмішки. Мати цих бешкетників могла б, на мій погляд, скласти гідну конкуренцію учасникам конкурсів краси. І друзів Бубці не бракує. І прихильників. Пестунчик долі".

Під цим саме заголовком надруковане інтерв'ю про сучасне життя і спортові виступи Бубки. Звертає увагу на себе Бубка, як людина відкрита, відважна і головно український патріот. Правда, останнім часом Бубку звинувачують спортові політруки в різних прогріхах в основному через те, що почав виступати проти спортових показух та став непокірним спортовим політрукам. Подаємо основніші відповіді Бубки на запити кореспондентки, які будуть цікаві нашим читачам.

—Хто вас у цьому звинувачує? — запитала Левицька.

— В очі ніхто. За спиною помовляють.

— А які для цього підстави?

— Відмовився, наприклад, приїхати на традиційний зліт олімпійців — той, за рік до Ігор. І знову-таки поза очі було сказано з погрозою: „Нехай тільки програє в Сеулі". На щастя, не програв.

— А чому ви ігнорували зліт?

— Та кому вона потрібна, ота показуха?! Спортсменів, коли хочете знати, вона дуже дратує. За рік до Ігор жоден з нас це не знає, чи пробється до складу збірної, і не хоче загодя виставлятися олімпійцем...

— Читачі цікавляться вашими заробітками на зарубіжних змаганнях. Це ж, мабуть, не секрет?

— Мені платять 15 тисяч долярів за кожен виступ. А турнірів за рік набирається десять дванадцять. Усю валюту одержує Державний Комітет спорту. Мені виплачують п'ятсот інвалютних карбованців за перемогу.

— І ви не протестуєте?

— Такий порядок мотивується тим, що держава витрачає чималі кошти на нашу підготовку. Воно, справді, так. Але мені не однаково, на що саме витрачається зароблена мною валюта. Я хотів би, щоб вона надходила до мого рідного міста, і щоб на неї, скажімо, збудували стадіон.

— І щоб земляки знали, що кошти на будівництво заробив Бубка?

— Авжеж, щоб знали. І не вважали спортовців дармоїдами. І щоб приходили на стадіон набувати здоров'я.

— То ви, виходить, живете без докорів сумління?

— Не виходить без докорів.

— Що ж вас бентежить? — запитала Левицька.

— Брак освіченості, культури. Я, українець, рідною мовою розмовляю не краще, ніж англійською. І я — не винятoк. Українські ж емігранти, з якими мені доводилося зустрічатися, ставляться до рідної мови, як до найдорожчого скарбу. І діти, і онуків її навчають. А ми подаємо до школи заяву з проханням, а то й з вимогою, звільнити дітей від уроків рідної мови...

Мій співрозмовник на мить замовкає, замислюється. Я теж мовчки розмірковую над почутим. Так час квапить...

Подав О. Т.

Об'єднання жіночих організацій Чикаго й околиці

Живемо в часах, що, мабуть, не мають подібної ситуації в історії. Доля, яка випровадила нас і врятувала від загляди большевицько-московського терору на землях України, ставить перед нами обов'язок і дає нагоду допомагати тепер нашим братам і сестрам, що перетривали страшне лихоліття і під сучасну пору піднесуть голоси спротиву та ставлять вимоги до комуністичного уряду в обороні людських, національних і релігійних прав народу. Як відомо, багато з них хворіє в наслідок нуклеарної аварії в Чорнобилі, а деяким, щасливішим з них, ми маємо нагоду допомогти лікуватися. Ціла ця ситуація вимагає нашого зрозуміння й жертвенности, передусім гроша на потрібний їм технічний виряд для лікарень в Україні, на лікування і прожиток у країнах вільного світу.

Цю вельми важливу потребу відчуло жіноцтво Чикаґо, яке не зважаючи на свої обов'язки в поодиноких організаціях, до яких належать, зуміло теж стати спільно до праці, щоб здобути потрібні фонди на допомогу. Минулого року в центрі уваги була Гануся Свєрстюк, якій об'єднання вислало велику суму гроша на лікування, а цього року, коли наспіла вістка, що внук нашого відомого і видатного письменника, переслідуваного довгими роками в Совєтському Союзі, Бориса Антоненка-Давидовича — Олесь Тимошенко, жертва нуклеарного вибуху в Чорнобилі, перебуває на лікуванні у Вашінгтоні і потребує негайної матеріяльної допомоги, ОУЖО, за згодою організаторів поминального вечора по жертвах Чорнобиля, а особливо голови іллинойського Відділу УККА д-ра Мирослава Харкевича, переслали на цьому вечорі збірку і зібрану суму 2,000.00 долярів переслали Олесеві Тимошенкові.

Як зворушливо було отримати від О. Тимошенка листа-подяку, в якій він, між іншим, писав: „Я був надзвичайно зворушений Вашим теплим листом і побажаннями скорого видужання. Вдячний долі за те, що дала мені шанс вижити і звела з моїми земляками в Америці, що так, не зволікаючи, прийшли з допомогою... Я ще далі находжуся в лікарні. Американські лікарі нарешті встановили діягноз і почали лікування... Лікування буде затяжне, бо хвороба дуже складна. Я маю надію, що повністю видужаю. Лікарі вимагають, щоб я був під доглядом ще рік, а то й трохи більше, себто весь цей час я мав би бути в Америці. Це раз щире спасибі за Ваше серце; дякую за допомогу в сумі 2,000.00 долярів. — Олесь Тимошенко".

Цей зворушливий лист молодої людини є найкращою подякою тим хто під час цього вечора у третю річницю жахливого вибуху в Чорнобилі склав пожертву. Пожертви можна й далі складати в касі „Самопоміч" у Чикаго: число конта: 28918-00 „Олесь Тимошенко Фонд".

Об'єднання Українських Жіночих Організацій міста Чикаго й околиці, щоб здобути фонди організує у суботу, 23-го вересня ц.р. бенефіс-вечірку під гаслом „Розвага й допомога". Гості, купивши квиток вступу в ціні 15 дол. від особи, приємно проведуть час, оглядаючи прекрасні зразки модерного одягу, прикрашеного вирізуванням, гладдю й мальтерними мережками, що їх виготовила мисткиня художньої вишивки Ірина Радзикевич, подивлятимуть маленьких дівчаток у вишиваних сукенчиках чи хлопчиків у вишиваних прикрашених убраннях, і при тому смачно повечеряють, а матеріяльний прибуток з вечора буде так дуже потрібною допомогою для наших правозахисників і для тих, хто перебуває на лікуванні у ЗСА чи в країнах Европи. Сподіваємося, що на цей вечір численно прибуде наша громадськість.

Н. Н.